Proletari din toate țările, uniți-vă!

AGRICULTURA NOUĂ

Anul IV — Nr. 332
Marți 2 iulie 1957

4 pagini
Prețul 20 de bani

Organ al Ministerului Agriculturii și Silviculturii din R. P. R.

Pe șantierul hidrocentralei de la BICAZ

BISTRIȚA ȘI-A SCHIMBAT ALBIA

Respectîndu-și cu cinste angajamentele luate față de partid și guvern, constructorii hidrocentralei „V.I. Lenin" de la Bicaz au încheiat duminică o nouă și importantă etapă a marei construcții din Moldova: ei au abătut înainte de termen apele Bistriței din albia lor de veacuri, îndreptîndu-le pe canalul de beton amenajat peste fundația barajului hidrocentralei.

Faza care s-a încheiat reprezintă un eveniment de seamă în desfășurarea lucrărilor, căci acum se deschide întregul front de lucru pentru continuarea cu și mai multă intensitate a lucrărilor de la baraj. Acum constructorii hidrocentralei de la Bicaz vor putea pune și mai virtos întreaga lor putere de muncă, toată măiestria lor în slujba terminării cît mai grabnice a acestei importante lucrări din planul de electrificare a țării noastre. Muncind cu drag și cu avînt sporit, ei vor face din apele stăvilite ale Bistriței năvalnice un uriaș izvor de energie, de lumină și de belșug pentru pămînturile Moldovei.

Barajul care va închide Bistrița în locul de strîmtoare a rîului — un masiv de beton de peste 1.600.000 m.c. — va crea în spatele său un lac uriaș, cu un volum de 1 miliard 200 milioane metri cubi, în care se pot acumula trei sferturi din toată apa care curge într-un an pe albia rîului. Lacul de acumulare va echilibra debitele rîului de la anii secetoși la anii ploioși și în cursul aceluiași an de la apele mari de primăvară, provocatoare de inundații pustiitoare, la lunile de secetă. In felul acesta inundațiile vor putea fi evitate, iar întreaga luncă inundabilă a rîului, care cuprinde mii de hectare, va putea fi redată culturilor.

Centralele electrice acționate de apele Bistriței de la Stejaru și pînă la Bacău vor produce peste un miliard kilowați-ore de energie electrică pe an, alimentînd din plin industria nouă a Moldovei și dînd lumină orașelor și satelor ținutului acestuia atît de înapoiat în trecut. Energia electrică produsă aici va servi de asemenea la mecanizarea agriculturii. In același vreme apele reținute în lacul de acumulare de la baraj vor iriga în sudul Moldovei și în nordul Bărăganului o suprafață de circa 300.000 hectare.

Lucrarea încheiată duminică pe șantierul hidrocentralei de la Bicaz a fost salutată cu multă bucurie de muncitorii de pe întregul șantier, veniți în număr mare la fața locului, a fost salutată de țara întreagă: această lucrare a oferit dovada funcționării perfecte a întregului complex de instalații ale șantierului, dovada capacității de muncă și a devotamentului colectivului de constructori de aici — chezășie că marea lucrare, atît de importantă pentru economia țării, va fi desăvîrșită cu succes.

In preajma unui mare eveniment

Se apropie de sfîrșit cooperativizarea agriculturii în regiunea Constanța

Adesea lanurile de grîu ce unduiesc în bătaia vîntului sînt comparate cu valurile mării. Această frumoasă comparație se potrivește de minune, acum, lanurilor de grîu din regiunea Constanța, lanuri întinse de nu le poți cuprinde cu vederea, așa cum nu vei putea cuprinde niciodată cu privirile pînza albastră a mării. Peste puțin timp regiunea Constanța va fi complet cooperativizată. Gospodăriile colective și întovărășirile agricole din Tulcea, singurul raion din regiune care nu-i cooperativizat în întregime, cuprindeau la 25 iunie 85 la sută din suprafața cooperativizabilă a raionului.

Munca de cooperativizare a satelor dobrogene a început cu 8 ani în urmă. Primele gospodării au fost cele din satele Ion Corvin, Progresul și Ciamurlia. Au trecut 8 ani. Numărul gospodăriilor agricole colective și al întovărășirilor a ajuns la aproape 700. Ele dețin 60 la sută din suprafața regiunii. 4436 de tractoare brăzdează ogoarele colectiviștilor și întovărășiților, 2049 de semănători au introdus adînc în pămînt sămînța. Statul democrat-popular a acordat gospodăriilor colective credite în valoare de 50.000.000 lei pentru a-și procura animale de producție, pentru construcții agrozootehnice. Șeptelul a crescut de la 93.000 taurine — cît era în 1938 — la 153.000; numărul porcilor de la 68.100 capete la 183.000; al oilor de la 690.100 capete la peste 1.000.000.

Odată cu agricultura s-a prefăcut din temelii și satul dobrogean.

Peste cîteva zile cînd se va sărbători cooperativizarea completă a agriculturii regiunii, un bilanț bogat în realizări va înfățișa drumul parcurs de oamenii muncii din satele regiunii. Un bilanț care nu-i sfîrșit de drum, ci doară etapă în lupta pentru o viață și mai bună.

GH. ROȘU

Cine se bucură de scutire la predarea cotei de lînă pe anul 1957

Consiliul de Miniștri a aprobat recent în mod excepțional pentru anul 1957 o scutire la predarea cotei de lînă.

Se bucură de această scutire toți producătorii impuși, care vor vinde statului în perioada preluării cotelor obligatorii de lînă — de pe toate oile impuse — cantitățile minime de lînă pe cap de oaie stabilite prin hotărîrile anterioare ale Consiliului de Miniștri.

Beneficiază de prevederile acestei aprobări și producătorii care au predat lîna din cota obligatorie pînă la apariția acestei dispoziții.

Munca cu oamenii — chezășia succesului

— Cîteva observații privind cooperativizarea agriculturii în regiunea Hunedoara —

Ca să analizezi mai cuprinzător munca de transformare socialistă a agriculturii în regiunea Hunedoara este nevoie nu numai de mult spațiu, ci și de un îndelungat studiu al acestei munci. N-a trecut decît un an și jumătate de la cel de al II-lea Congres al Partidului și roadele obținute datorită aplicării măsurilor indicate de Congres sînt tot mai evidente.

Cifrele de mai jos sînt o dovadă grăitoare a preocupării dovedită de organele de partid și de stat din regiunea Hunedoara pentru lărgirea sectorului socialist-cooperatist al agriculturii. Intr-adevăr, dacă între anii 1950—1955 au luat ființă 117 întovărășiri agricole, în anul 1956 și în 4 luni din 1957, numărul acestora a crescut la 222. Reiese de aici că numai în 16 luni, numărul întovărășirilor agricole din regiune aproape s-a dublat. Marea majoritate din cele 53 de gospodării colective — 10 înființate în 1955 — constituie, datorită rezultatelor obținute, puternice centre de atracție pentru tot mai mulți țărani muncitori cu gospodării individuale.

Ideia muncii colective a pătruns cel mai puternic în satele raionului Sebeș unde ființează 19 gospodării colective, 19 întovărășiri agricole și 7 întovărășiri zootehnice.

Rezultate apropiate celor din raionul Sebeș s-au obținut și în raioanele Hunedoara și Ilia unde numărul colectiviștilor și întovărășiților este în continuă creștere.

Se știe că Hunedoara este una dintre regiunile cu mari posibilități de creștere a animalelor. Ținînd seama de acest specific, organele de partid și de stat s-au preocupat îndeaproape de atragerea crescătorilor de animale în întovărășiri zootehnice. Dacă între anii 1950—1955 au existat în regiune 107 asemenea întovărășiri, de la 1 ianuarie 1956 pînă la 1 mai 1957 au mai luat ființă încă 46 de întovărășiri zootehnice. Este interesant de observat și creșterea numărului mediu de oi al întovărășirilor. In întovărășirile înființate în prima perioadă, această medie a fost de 297,5 oi la întovărășire, în timp ce la cele înființate în perioada a doua media este de 356,8 oi de fiecare întovărășire. Această creștere nu trebuie să mulțumească însă organele agricole din raionul Ilia unde situația este necorespunzătoare față de raionul Hațeg, de pildă, unde sînt posibilități asemănătoare. Numărul mediu de oi la întovărășirile din raionul Hațeg este de 523,5 în timp ce la cele din raionul Ilia media este de numai 146,8 oi.

Ritmul nu trebuie încetinit

Luate în ansamblu rezultatele consemnate mai sus dovedesc cu prisosință că munca pentru transformarea socialistă a agriculturii a stat în centrul preocupărilor organelor locale. S-au folosit asemenea metode bune cum sînt formarea echipelor de agitatori care au discutat cu țăranii muncitori despre avantajele muncii în comun; activiști de stat și de partid dintre cei mai buni au stat permanent în sate, neprecupețindu-și timpul pentru formarea de noi unități și sporirea numărului de membri în cele existente. O grijă deosebită se acordă atragerii în gospodării colective sau în întovărășiri a oamenilor ai căror teren intră în perimetru, pentru a se evita pe cît cu putință schimbul de teren.

Ar fi însă greșit să se creadă că în regiunea Hunedoara s-a făcut destul pentru ca sectorul socialist-cooperatist să se dezvolte pe măsura posibilităților existente. Experiența a dovedit că și de munca organe-

lor agricole depinde într-o măsură însemnată formarea de noi unități social-cooperatiste. Acest lucru se poate vedea și din următorul exemplu. Dacă în ianuarie 1957 au fost formate 18 întovărășiri agricole, în luna mai au luat ființă numai 6. In comparație cu luna mai 1956 cînd s-au înființat 14 întovărășiri, reiese clar că apare pericolul unei încetiniri a ritmului de formare a întovărășirilor.

Prea puțină atenție se acordă în regiunea Hunedoara muncii de agitație privind atragerea țăranilor muncitori în gospodăriile colective și întovărășiri. De vizite ale țăranilor individuali în gospodăriile colective aproape că nici nu poate fi vorba. Abia la începutul lunii iunie a acestui an secția agricolă regională a redactat o circulară către secțiunile agricole raionale prin care le cere să folosească mai larg această metodă. Un bun exemplu l-a dat secțiunea agricolă a raionului Sebeș care, fără să aștepte circulara de la regiune, a organizat pentru luna iulie vizite ale colectiviștilor, întovărășiților și țăranilor muncitori fruntași din sectorul individual în unele gospodării colective din regiunea Cluj.

In multe regiuni ale țării dă bune rezultate metoda confecționării de panouri comparative privind veniturile obținute de un colectivist față de un țăran cu gospodărie individuală. Asemenea panouri, în jurul cărora se ivesc deseori vii și interesante discuții, nu există aproape deloc în regiunea Hunedoara.

Se desfășoară de asemenea slab munca de propagandă prin conferin-

TEOHARI OPREA

(Continuare în pag. a 4-a)

ROD BOGAT

Și la gospodăria agricolă de stat Afumați, raionul Brănești, grînele au dat în pîrgă. Pentru a recolta la timp orzul de toamnă de pe cele 150 de hectare, brigada I-a a ieșit la lucru cu 6 secerători-legători. In fotografie, tractoriștii Ilie Gheorghe și Tudică Ștefan (pe secerătoarea-legătoare) zorind recoltatul.

In urma lor, muncitoarele din secție strîng snopii și îi așează în clăi, spre a elibera terenul în vederea arăturilor de vară. Recolta este bogată: peste 2.600 kg. la hectar.

Iat-o pe utemista Druga Victoria (în primul plan) bucurîndu-se de recolta obținută.

Foto: N. SCARLET

La centrul experimental de îngrășăminte bacteriene

In aceste zile, în laboratoarele și pe cîmpurile experimentale ale Centrului experimental de îngrășăminte bacteriene de la Băneasa, aproape de Capitală, se desfășoară o vie activitate.

In foto: sub îndrumarea tovarășului Gheorghiu Valentin, directorul centrului experimental, tovarășele Zărnescu Aurora și Condur Maria de la laboratorul nitragin fac controlul sușelor pentru îngrășămintele bacteriene.

Foto: N. SCARLET

SA STRINGEM RECOLTA LA TIMP ŞI FARA PIERDERI

De vorbă cu mecanizatorii din brigada experimentală a gospodăriei de stat Oltenița

Tractoarele U. T. O. S. și combinele C. 1 la lucru

Ploua mărunt ca prin sită, cînd am ajuns la secția a doua a gospodăriei de stat Oltenița. Dinspre Dunăre, pînă unde se întindea apa galbenă a orzului de toamnă, batea un vînt rece. Dar vremea rea nu izbutise să-i țină înăuntru pe după „cotruț" pe vrednicii mecanizatori din brigada experimentală a gospodăriei, care vor lucra în acest an cu 5 tractoare 500 de hectare cu cereale. I-am găsit trebăluind sub o remiză, în jurul mașinilor. Munceau în tăcere, curățind diferite piese ale combinelor.

Le spusei că am văzut pe cîmp, pînă aci, movile multe de paie de orz. N-am înțeles, am adăugat apoi, de ce nu au fost balotate și transportate totodată, pentru a se elibera complet terenul, în vederea arăturilor.

— Să vă spună tovarășul inginer Petrican, — îmi răspunse vădit necăjit Ardeleanu Ștefan, șeful brigăzii, arătîndu-mi-l pe un tînăr subțirel, negricios la chip, care tocmai intra în remiză.

Am făcut cunoștință astfel cu mecanicul șef al gospodăriei. De la el am aflat că nici pînă acum nu s-au primit presele pentru balotat paiele ce cad de la combine, pe care trebuia să le furnizeze întreprinderea I.M.U.M. din Medgidia.

— In ce ne privește noi ne-am organizat munca în așa fel încît să strîngem roada în timpul cel mai scurt, a intrat în vorbă și tractoristul Naghi Ion. Paie se mai pot vedea pe miriște. Dar snopi, nu. De acum, ce-am recoltat — 60 de hectare cu orz — se află în magazii. Și așa o să facem și cu celelalte 40 de hectare, ca și cu grîul de pe cele 360 de hectare.

Cu vorba, am putut reconstitui în amănunțime cum s-a desfășurat munca aci în primele zile de recoltare. Toți tractoriștii din brigada experimentală au fost instruiți din vreme cum să lucreze. Naghi și Oprea Alexandru au remorcat cu noile tractoare U.T.O.S. cîte o combină C. 1, tot de fabricație romînească.

— Toate bune, am spus. Dar ziceți că ați lucrat cu trei combine C. 1 în vreme ce aci faceți întreținerea și altor două „autopropulsate S.4".

— Da, mi-a explicat mecanicul Tuță Călin. Pe una, am lucrat eu. Pe alta, tov. Ilie Anghel, care a și... apărut în ziare, în fotografie. Am început întîi lucrul cu secerătorile-legători. Dar orzul era tare culcat de ploaie și vînt. Iar noi nu ne îngrijisem din vreme să facem dispozitive de ridicare la secerători — legători. Combinele C. 1 au însă din fabrică astfel de dispozitive. Așa că am scos secerătorile și le-am dus unde lanurile de orz erau „în picioare". Iar dincoace, am băgat combinele să nu mai fie nevoie de batoze. In urma secerătorilor, am intrat cu combinele S. 4 care numai au treierat snopii din căpiță în căpiță. Am lucrat așa și anul trecut. Și am constatat astfel că productivitatea muncii la treierișul cerealelor crește.

...Ploaia se mai domolise între timp. Naghi Ion ieșise la marginea remizei și scruta cu atenție depărtările.

— Mi se pare că se înseninează, spuse el bucuros. Mîine n-o să putem lucra, că-i încă ud cîmpul. Dar după o zi de căldură, pornim cu toate mașinile.

In cuvintele tractoristului era nu numai hotărîre, ci și bucurie. La orz, se depășise 2.500 kg la hectar. Grîul însă este și mai bun. Promite recolte și mai mari. Iar ei, mecanizatorii din brigada experimentală, nu vor să piardă nici un bob din recoltă.

AL. RAICU

PE SCURT

● La gospodăria agricolă colectivă „Scînteia" din comuna Însurăței, raionul Călmățui, s-a început recoltatul orzului de toamnă. In primele două zile, colectiviștii de aici, folosind uneltele și atelajele gospodăriei, au strîns recolta de pe o suprafață de peste 45 ha.

● Pentru a stîrpi buruienile care în urma ploilor căzute în ultima vreme au crescut viguros, colectiviștii din Valea lui Mihai, raionul Săcueni, au trecut la executarea celei de a treia prașile. Pînă acum ei au prășit pentru a treia oară 5 ha cu sfeclă furajeră, 15 ha cu sfeclă de zahăr, 16 ha cu cartofi și 50 de ha cu porumb.

In raioanele unde cerealele sînt culcate

Să fie adaptate dispozitive speciale la mașinile de recoltat

In perioada de la 20 la 27 iunie, au căzut ploi în toate regiunile țării. Ploile au fost în multe locuri însoțite de furtună, ceea ce a provocat aplecarea cerealelor sau chiar culcarea lor la pămînt, pe importante suprafețe.

In raioanele Arad, Timișoara, Lugoj și Oravița, păioasele sînt culcate pe 40 la sută din suprafețele ocupate cu cereale, în regiunea Galați pe 20 la sută din suprafețe, Craiova 25 la sută, Ploești 40 la sută etc.

Pentru a se strînge la timp păioasele căzute, este necesar ca de îndată, în unitățile agricole de stat unde acest lucru nu s-a făcut încă, — să fie adaptate dispozitive speciale de ridicare a păioaselor la secerători-legători și combine.

Pe o secerătoare-legătoare, se pot monta 6—8 ridicători la o distanță de 5—6 degete unul de altul. Pe combinele S-4 se pot monta 10 ridicători

De asemenea, trebuie dată o mare atenție instruirii mecanizatorilor care lucrează pe aceste mașini, astfel ca ei să știe cum să înainteze în lan (în sens opus sau transversal direcției de culcare a plantelor) să aducă rabatorul cît mai în față, iar hederul să fie lăsat cît mai jos, să nu se lucreze cu combina decît cu viteza de 0,5—0,6 m pe secundă etc.

PRINTRE CEI DINTÎI

Zilele acestea, recoltatul orzului de toamnă a început și în regiunea Oradea. Printre primii care au ieșit la seceriș, au fost muncitorii gospodăriei agricole de stat Salonta, secția Inand și cei de la gospodăria agricolă de stat Marghita. Urmîndu-le exemplul, au început recoltatul și harnicii colectiviști din Mădăraș. La gospodăria agricolă de stat Salonta orzul de toamnă promite o producție de circa 3—3.400 de kg la ha, iar la gospodăria agricolă colectivă Mădăraș se prevăd a se obține peste 3.200 de kg la hectar.

După felul cum se prezintă păioasele, în întreaga regiune se va putea trece în scurt timp la recoltatul în masă nu numai al orzului, ci și al grîului de toamnă.

Ing. I. ROCSIN
corespondent

Măsuri pentru însilozarea furajelor

Vineri 28 VI. a.c. orele 12, a avut loc la Direcția tehnico-științifică din M.A.S. ședința colectivului lărgit pentru discutarea și stabilirea planului de măsuri privitor la recoltarea, păstrarea și însilozarea furajelor. La această ședință au participat, pe lîngă delegații instituțiilor de stat cu caracter agricol: ICAR, I.C.Z., I.C.M.E.A., Departamentul Gostat, Institutul Agronomic N. Bălcescu, și reprezentanți ai C.C. al U.T.M., ASIT, SRSC etc. După ce a arătat importanța acțiunii de recoltare și însilozare a furajelor, tov. profesor A. Romanovici, directorul Direcției tehnico-științifice, a supus pentru dezbatere planul de măsuri stabilit cu acest prilej în baza sarcinilor și sprijinului pe care îl va da în această acțiune fiecare institut participant. Discuțiile purtate au scos în relief sprijinul important pe care va trebui să-l dea în această acțiune Direcția generală S.M.T. privind asigurarea cu utilaj agricol suficient a gospodăriilor colective pentru tocatul furajelor destinate însilozării. In sprijinirea acestei acțiuni, Direcția tehnico-economică, care va avea de drept sarcina să coordoneze această importantă acțiune, își asumă răspunderea să mobilizeze toate forțele existente pentru îndeplinirea prevederilor din planul de măsuri aprobat de C.C. al P.M.R. și de Consiliul de Miniștri cu privire la acțiunea de recoltare, păstrare și însilozare a furajelor.

Cooperativele de consum sprijină buna desfăşurare a campaniei de recoltare

L. DAVIDOVICI
membru în comitetul executiv Centrocoop

Cu multă bucurie, oamenii muncii de pe ogoare au pornit de curînd la strînsul recoltei din acest an — rod al unei munci însufleţite.

Prin aplicarea hotărîrilor Plenarei C. C. al P. M. R. din decembrie 1956, s-au creat condiţii deosebit de prielnice pentru ca milioanele de ţărani muncitori să poată obţine producţii sporite la hectar, pentru ca agricultura ţării noastre să devină tot mai înfloritoare. In această muncă şi luptă muncitorii din industria noastră socialistă produc tot mai multe maşini, unelte şi materiale de uz agricol, asigurînd condiţii din ce în ce mai bune pentru ridicarea producţiei agricole.

De asemenea, într-o măsură tot mai mare sînt asigurate nevoile personale ale ţărănimii muncitoare, prin creşterea volumului de mărfuri industriale de consum şi de uz productiv ce se desfaşoară la sate prin unităţile cooperaţiei de consum.

Cooperaţia de consum se preocupă în mod permanent ca volumul sporit de maşini, unelte şi materiale de uz agricol, produse de muncitorii din industria noastră socialistă, să ajungă în timpul cel mai scurt şi în cele mai bune condiţii la îndemîna oamenilor muncii de la sate.

O atenţie deosebită se acordă de către organizaţiile cooperatiste aprovizionării gospodăriilor colective, întovărăşirilor agricole, cooperativelor agricole de producţie şi ţăranilor individuali cu maşini, unelte şi alte materiale de uz agricol, necesare campaniei de întreţinere a culturilor, recoltare, treieriş şi dezmiriştit. In acest scop anul acesta ca şi în anii trecuţi, organizaţiile cooperatiste au luat din timp o serie de măsuri tehnico-organizatorice pentru a asigura aprovizionarea unităţilor de desfacere cu un bogat sortiment de mărfuri. Astfel, ca urmare a acestor măsuri, marea majoritate a unităţilor regionale şi raionale s-au îngrijit din timp ca magazinele cooperaţiei de consum să fie aprovizionate, în vederea executării muncilor agricole respective, cu cantităţi suficiente de prăşitori, foarfeci de vie, arcuri pentru foarfeci de vie, rafie, vermorele, sulfat de cupru, alaun, pompe, motoare şi ţevi pentru irigat, precum şi importante cantităţi de coase, seceri, secerători şi cositori cu tracţiune animală, sfoară de seceriş, pînză de secerători, şine de tobă, curele de transmisie etc.

Pentru aprovizionarea gospodăriilor agricole colective cu piese de schimb auto, piese de schimb pentru tractoare şi secerători şi diverse materiale tehnice (cositor pur, cositor aliaj, bronz cu cositor etc) au fost organizate magazine speciale la sediul regiunilor. In această privinţă, un exemplu pozitiv îl constituie magazinul uniunii regionale Constanţa, care este bine aprovizionat cu diferite piese de schimb necesare.

Preocuparea unităţilor cooperaţiei de consum pentru asigurarea bunei desfăşurări a campaniei agricole se reflectă şi în felul cum acestea asigură popularizarea maşinilor şi uneltelor agricole în rîndurile ţărănimii muncitoare. Rezultate bune în această acţiune au obţinut unităţile cooperatiste din regiunea Oradea, care în afară de faptul că prin presa locală au atras atenţia producătorilor agricoli asupra avantajelor folosirii maşinilor, uneltelor şi materialelor de uz agricol, au organizat în comunele din regiune expoziţii de utilaje agricole cu vînzare, obţinînd însemnate succese în această privinţă.

• Prin unităţile de desfacere ale cooperaţiei de consum s-au pus la dispoziţia producătorilor agricoli peste 23.000 prăşitori, peste 1.000.000 de coase şi seceri, circa 1.000 de cositori şi secerători cu tracţiune animală, circa 230 tone sfoară de seceriş etc.

• În dorinţa de a satisface cît mai complet cererea de maşini şi unelte agricole a gospodăriilor colective, unităţile de desfacere ale cooperaţiei de consum au pus la dispoziţia acestora, spre vînzare, pentru prima oară, tractoare şi remorci rutiere, acumulatori auto, motoare, pompe, ţevi de irigat şi altele.

• Organizaţiile cooperatiste vor lua măsuri pentru organizarea de puncte de desfacere (chioşcuri barăci, tarabe etc.) pe lîngă ariile de treier şi silozuri de unde se vor putea cumpăra saci, sfoară de legat saci, ace de cusut saci, cozi de unelte, furci, basmale, pălării de paie, batiste, încălţăminte uşoară, produse de tutun, băuturi răcoritoare şi altele.

Rezultate bune în aprovizionarea şi desfacerea uneltelor agricole au obţinut şi cooperativele de consum din Găeşti, regiunea Piteşti, cele din raionul Domneşti, regiunea Bucureşti, etc. care sînt bine aprovizionate cu toate cele necesare campaniei de recoltare.

Atenţia cooperativelor de consum este îndreptată şi în direcţia aprovizionării ţărănimii muncitoare la locurile de muncă.

Totodată s-au luat măsuri ca punctele de desfacere la arii să aibă un personal calificat şi să dispună de utilajele comerciale necesare.

Cu toate măsurile luate de uniunile regionale şi raionale ale cooperativelor în sprijinirea campaniei de recoltare, mai sînt însă cazuri unde cooperativele, din lipsă de preocupare şi de control, n-au făcut totul pentru a asigura aprovizionarea magazinelor cu mărfurile trebuitoare acestei campanii. Din păcate, unii gestionari şi vînzători nu cunosc şi nu se interesează îndeajuns ca uneltele şi materialele de uz agricol ce sînt aduse în comună să corespundă specificului local. Astfel de situaţii se pot întîlni numai acolo unde membrii consiliilor săteşti sau ai consiliilor cooperativei nu se interesează de studierea cererii de consum şi de propunerile venite din rîndul maselor, în vederea îmbunătăţirii aprovizionării magazinelor cu mărfurile necesare, cerute de ţărănimea muncitoare. Este necesar ca membrii consiliilor de conducere să vegheze asupra respectării orarului de funcţionare a magazinelor, pentru ca ţărănimea să se poată aproviziona cu cele necesare înainte şi după întoarcerea de la munca cîmpului.

De asemenea conducerile cooperativelor de consum trebuie să se preocupe îndeaproape ca magazinele să fie bine şi la timp aprovizionate cu cele necesare campaniei agricole, astfel ca ţăranii muncitori să simtă din plin grija partidului şi guvernului, sprijinul clasei muncitoare pentru satisfacerea într-o măsură tot mai mare a cerinţelor lor.

La rîndul ei, ţărănimea muncitoare trebuie să răspundă cu cinste acestei griji şi acestui sprijin frăţesc, valorificînd tot mai multe produse agricole prin cooperativele de consum. In felul acesta ea va contribui la dezvoltarea schimbului de mărfuri între oraş şi sat, la întărirea alianţei între clasa muncitoare şi ţărănimea muncitoare.

Să recoltăm cu grijă culturile semincere

Peste tot în ţară se desfăşoară cu intensitate crescîndă campania de recoltare a păioaselor. In această perioadă de munci agricole fiecare gospodărie agricolă de stat şi cooperatistă trebuie să se îngrijească şi de asigurarea unei seminţe de calitate, capabilă să dea rod bogat.

Pentru aceasta se cere ca loturilor semincere cultivate cu cereale păioase, care în urma recunoaşterii culturilor au fost încadrate în normele stabilite de Ministerul Agriculturii şi Silviculturii, să li se aplice atît la recoltat şi treierat cît şi la păstrarea seminţelor anumite lucrări specifice. Una dintre ele este şi stabilirea momentului prielnic pentru începerea recoltatului.

Secerişul culturilor de sămînţă din gospodăriile raionale (loturi semincere şi cultura mare) şi al loturilor semincere din gospodăriile agricole de stat, gospodării colective, cooperative agricole de producţie şi întovărăşiri agricole se va face la începutul coacerii depline a bobului, într-un timp cît mai scurt (2-3 zile).

La ovăz, secerişul trebuie făcut cînd începe coacerea deplină a boabelor din partea superioară a paniculului.

In cazul cînd, din cauza diferenţierilor de sol, fertilitate etc., lotul semincer nu este uniform ajuns la maturitate, nu trebuie aşteptat pînă ce se coace întreg lanul, ci se va începe recoltatul pe porţiuni. Parcelele unde cerealele sînt căzute trebuie secerate şi treierate separat, iar seminţele obţinute nu vor fi destinate însămînţărilor deoarece sînt de calitate inferioară.

La început este nevoie să se recolteze plantele din categoria cea mai bună, stabilită prin recunoaşterea culturilor. In gospodăriile raionale se recoltează în primul rînd înmulţirea I-a şi apoi înmulţirea a doua. In celelalte unităţi agricole, dacă loturile semincere au fost însămînţate cu seminţe provenite din înmulţiri diferite, se va secera mai întîi lotul semincer însămînţat cu sămînţa din înmulţirea cea mai mică (ţinînd seama bineînţeles de momentul coacerii).

Recoltarea trebuie să se facă separat nu numai pentru fiecare sol de cereale în parte, ci chiar pentru fiecare înmulţire şi categorie stabilită de inginerul care face recunoaşterea culturilor.

Inainte de seceriş, se vor cosi marginile parcelelor pe o lăţime de 2-4 metri; plantele vor fi adunate, transportate şi treierate separat. Producţia obţinută de pe aceste porţiuni nu va fi folosită pentru însămînţări.

In cazul cînd se lucrează cu secerătorile-legători sau cu combinele, maşinile trebuie curăţate bine de spice şi de boabe înainte de începerea recoltatului altei culturi sau altui sol.

Transportul snopilor la arie se va face numai pe drumuri permanente. Pe arie trebuie avut grijă ca snopii de pe loturile semincere să nu se amestece cu snopi din alt sol, sau chiar cu snopi din acelaşi sol însă din cultura mare.

In acest scop, snopii de pe loturile semincere trebuie aşezaţi în stoguri, la o distanţă de cel puţin 20-25 de metri de stogurile de snopi din cultura mare.

Treierişul trebuie început cu culturile de sămînţă din categoria cea mai bună. Batoza se curăţă de seminţe şi de restul de seminţe rămase de la treieratul altor culturi sau soiuri. Este necesar de asemenea ca toba batozei să fie bine reglată, pentru a se înlătura spargerea seminţelor, mai ales la treierişul secarei, grîului şi mazărei. Sacii necesari transportului se curăţă de resturile de seminţe şi se dezinfectează.

După treieriş, seminţele se condiţionează imediat, prin triorare sau selectare.

Seminţele de pe loturile semincere din gospodăriile raionale (înmulţirea I-a) cît şi din celelalte unităţi agricole se păstrează pentru a fi însămînţate în cultura mare. Producţia de seminţe din cultura mare din gospodăriile raionale (înmulţirea a doua) trebuie repartizată de secţia agricolă regională respectivă îndată după condiţionare, pentru reînnoirea soiurilor pe loturile semincere nespecializate din unităţile agricole socialiste.

Seminţele de cereale trebuie păstrate în magazii uscate, curate şi dezinfectate. In vederea înlăturării amestecului cu alte seminţe, înmagazinarea se va face separat pe specii, soiuri, înmulţiri şi categorii de puritate.

La depozitare se va avea grijă ca procentul de umiditate a seminţelor de cereale păioase să nu depăşească 14 la sută. In cazul cînd umiditatea este mai mare, seminţele se vor aşeza în straturi de 30—40 cm.; straturile vor putea fi îngroşate pe măsura uscării seminţelor. In orice caz însă grosimea straturilor nu trebuie să depăşească 1—1,5 metri.

Un dispozitiv preţios la combinele S-4

Este ştiut că, pe lîngă cereale, combinele S-4 adună în buncărele lor şi impurităţile ce se găsesc în păioasele treierate. Pentru curăţirea cerealelor de impurităţi se pierdea însă timp preţios la bazele de recepţie, grîul, orzul sau ovăzul trebuind să fie triorate.

Toate aceste neajunsuri i-au determinat pe muncitorii şi tehnicienii de la atelierele regionale Gostat Nazarcea să studieze posibilitatea adaptării unui dispozitiv la combinele de cereale S-4 care să fie montat deasupra buncărului.

De fapt ideia nu aparţine celor de la Nazarcea, ci unui colectiv de muncitori şi tehnicieni din regiunea Timişoara. Cei de la Nazarcea au însă meritul de a fi perfecţionat dispozitivul, făcîndu-i numeroase modificări. Pînă acum, la atelierele Nazarcea au fost confecţionate peste 350 dispozitive care au şi fost montate pe combinele S-4 din gospodăriile agricole de stat. Trebuie menţionată munca depusă de ing. Victor Vintescu, din cadrul Ministerului Agriculturii şi Silviculturii, şi de Voicu Ion, şeful echipei de lăcătuşi de la atelierele Nazarcea.

R. GHEORGHE

ATENŢIE descoperirii şi stîrpirii gîndacului din Colorado!

Gîndacul din Colorado — unul din cei mai primejdioşi duşmani ai cartofului — şi-a făcut apariţia şi în ţara noastră. Pînă mai zilele trecute acest dăunător fusese descoperit în regiunile Timişoara, Oradea, Baia Mare şi Cluj. Focare mai puternice există în comunele: Berveni — Baia Mare, unde s-au găsit peste 2.500 de larve, Secusigiu-Timişoara şi Aghireş-Cluj.

Iată, în cîteva cuvinte, cum putem recunoaşte gîndacul din Colorado.

Gîndacul adult seamănă cu buburuza, fiind însă de două ori mai mare decît aceasta. Lungimea lui este de 7—12 mm. Are corpul oval, bombat, lucios, de culoare galbenă-portocalie. Pe spate are 10 linii negre, cîte 5 pe fiecare elitră (aripă tare). Larvele lui (viermişorii) au capul negru iar corpul, la început de culoare cenuşie, apoi galbenă-portocalie sau roşie, cu două rînduri de puncte negre pe margine.

Gîndacul din Colorado are o putere de înmulţire foarte mare, urmaşul unui singur gîndac femelă putînd distruge în anul următor recolta de pe cîteva hectare de cartofi. Pe de altă parte el poate înainta — prin zbor şi prin curenţi de aer — cu foarte mare iuţeală. De aceea, ne putem aştepta ca el să-şi facă apariţia şi în alte părţi ale ţării.

Pentru a preîntîmpina pierderile de recoltă, cultivatorii trebuie să execute în permanenţă controlul culturilor de cartofi şi al celorlalte plante înrudite (pătlăgele roşii, vinete, ardei, măselariţă, mătrăgună, laur porcesc, zîrnă etc.) *şi să anunţe grabnic organele agricole în cazul cînd descoperă vreun focar al gîndacului din Colorado. Controlul culturilor trebuie să se execute în toate regiunile ţării.*

La rîndul lor inginerii şi tehnicienii agronomi au datoria să organizeze şi să urmărească acţiunea de prevenire şi combatere a acestui dăunător, potrivit măsurilor stabilite de Ministerul Agriculturii şi Silviculturii.

Ministerul Agriculturii şi Silviculturii sprijină producătorii prin executarea gratuită a lucrărilor de combatere a dăunătorului. Ca metodă principală de combatere se recomandă stropirile şi prăfuirile cu D.D.T. şi Hexacloran.

BRIGĂZILE FITO-SANITARE DIN S. M. T.-URI LA LUCRU

Tractoristul Neagu Tudorache de la S.M.T. Remetea Mare, regiunea Timişoara, lucrînd în agregat cu maşina OKS (manipulant Marian Cuzman), execută cu sîrg stropitul plantaţiilor de duzi pe şoseaua Timişoara-Lugoj. Această lucrare se execută în scopul combaterii omizii păroase a dudului (Hyphantria). Agregatul are o productivitate de circa 160-180 pomi în 10 ore de lucru.

Ce să citim

Ing. I. Comes şi I. Bobîrnac:

Bolile şi dăunătorii produselor vegetale depozitate

Broşura cu titlul de mai sus a apărut de curînd în Editura Agro-Silvică de Stat. Ea cuprinde descrierea celor mai frecvente boli şi dăunători, care produc pagube produselor vegetale înmagazinate, precum şi mijloacele de combatere a acestor paraziţi ai depozitelor.

După ce se arată că o parte din stricăciuni sînt provocate de condiţiile nefavorabile ale mediului, cum ar fi temperatura prea scăzută sau prea ridicată, uscăciunea sau umiditatea prea mare, compoziţia nepotrivită a aerului din depozite etc., autorii trec la descrierea morfologică a fiecărei bacterii şi ciuperci care atacă produsele legumicole, fructele şi cerealele. In capitolul al II-lea, după ce se arată care sînt cele 4 mari grupe de dăunători şi anume insectele, acarienii, păsările şi rozătoarele, broşura dă indicaţii preţioase în legătură cu morfologia şi biologia acestor dăunători, analizînd totodată şi condiţiile ecologice care influenţează în mod pozitiv sau negativ dezvoltarea lor.

Capitolul al III-lea se ocupă pe scurt despre depozitele produselor vegetale, cum ar fi silozurile simple, pivniţele, depozitele pentru fructe, cereale şi produse alimentare prelucrate, arătînd condiţiile sanitare şi de construcţie pe care trebuie să le îndeplinească.

De o importanţă deosebită este capitolul al IV-lea, în care se descriu în amănunţime mijloacele de combatere a bolilor şi dăunătorilor care atacă produsele vegetale înmagazinate. Autorii broşurii recomandă 4 operaţii în combaterea bolilor şi anume: curăţirea şi dezinfectarea depozitelor, controlul produselor depozitate, reglarea temperaturii, umidităţii şi compoziţiei aerului în timpul depozitării şi tratamentele fizico-chimice ce se aplică produselor depozitate. *Ca substanţe pentru dezinfecţie se recomandă formolul sau formalina în concentraţie de 4 la sută, sulful folosit sub formă de bioxid de sulf, care are efect de fungicid şi de insecticid, clorura de calciu folosită sub formă de zeamă prin stropiri, în concentraţie de 4 la sută.* Se atrage atenţia că aceste stropiri trebuie făcute înainte de înmagazinarea produselor.

In privinţa combaterii dăunătorilor din depozite, autorii indică o serie de mijloace fizico-mecanice şi chimice. Producătorilor agricoli li se atrage atenţia în mod deosebit asupra faptului că mijloacele chimice se folosesc numai cînd s-a constatat atacul dăunătorilor şi pentru a se preîntîmpina repetarea atacului din anul precedent.

Printre preparatele chimice cele mai des folosite sînt *insecticidele* (arseniat de sodiu, anhidrida arsenioasă, florura de sodiu, soda caustică, D.D.T. etc.) şi *rodenticidele* (fosforul alb, stricnina, carbonatul de bariu etc.) Metodica combaterii dăunătorilor din depozite se bazează pe următoarele măsuri: dezinfectarea umedă, dezinfectarea uscată şi fumigentă (gazarea) şi deratizarea prin momeli otrăvite.

In sfîrşit, trebuie arătat că pentru a fi cît mai sugestivă, broşura cuprinde 16 planşe în care sînt reprezentate toate bolile şi dăunătorii despre care se vorbeşte în cuprinsul ei.

GH. LEU

La ordinea zilei

Recoltarea şi treierarea mazărei şi fasolei de sămînţă

Condiţiile climaterice prielnice permit ca în prima jumătate a lunii iulie, centrele horticole producătoare de seminţe de legume din ţara noastră să treacă la recoltatul şi treieratul mazărei şi fasolei. In vederea executării la timp şi în bune condiţii a acestor lucrări, oamenii muncii din centrele horticole trebuie să ţină seama de o seamă de indicaţii şi anume: să înceapă recoltatul mazărei pentru sămînţă de îndată ce tecile s-au pîrguit, iar boabele de jos s-au dezvoltat deplin fără însă a deveni tari. La fasole, recoltatul trebuie început numai cînd tecile sînt bine uscate, dar bobul a rămas încă moale. După recoltare, plantele se strîng în purcoaie cu un diametru de cel mult 50—80 cm. La fasole, plantele trebuie mai întîi răsfirate la soare, purcoaiele urmînd a se face abia seara.

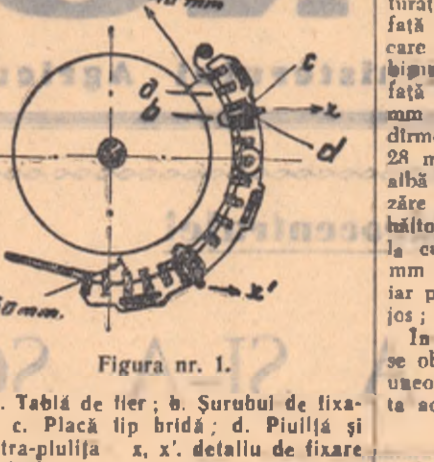

Figura nr. 1.

a. Tablă de fier; b. Şurubul de fixare; c. Placă tip bridă; d. Piuliţă şi contra-piuliţă x, x'. detaliu de fixare a tablei.

O importanţă deosebită pentru cantitatea şi calitatea producţiei de mazăre şi fasole pentru sămînţă o prezintă felul cum se face treieratul. **Executarea în condiţii optime a treieratului depinde de gradul de umiditate a boabelor şi tecilor, precum şi de starea batozei şi reglarea corectă a organelor ei.** Astfel, cu cît boabele şi tecile sînt mai uscate, cu atît este mai mare şi procentul de spargere şi de rupere a embrionilor. De aceea, este bine ca mazărea şi fasolea de grădină pentru sămînţă să fie treierate atunci cînd boabele sînt în stare de prematuraţie, însă cu tecile foarte bine uscate.

Pentru buna reuşită a treieratului acestor culturi o grijă mare trebuie acordată felului cum se lucrează cu batoza. In acest scop e bine să se ţină seama de următoarele recomandări: turaţia tobei să fie redusă cu 50 la sută faţă de normal, celelalte organe în mişcare ale maşinii rămînînd în turaţie obişnuită, ca şi grija aşezarea coşului faţă de tobă să aibă 40 mm. sus şi 30 mm jos; pînzele să fie lăsate în jos; dîrmonul în poziţie normală (la fasole 28 mm); sitele de la curăţirea I-a să aibă găurile de 12—14 mm pentru mazăre şi 16—18 mm pentru fasole; grohăitorul să rămînă decuplat; sitele de la curăţirea a 2-a trebuie să aibă 14 mm sus şi 12 mm jos pentru mazăre, iar pentru fasole 18 mm sus şi 16 mm jos; cilindrul de sortare să fie lărgit.

In mod obişnuit în timpul treieratului se obţin spargeri de boabe ce se ridică uneori pînă la 30 la sută. Pentru a evita aceste pierderi e bine să îmbrăcăm coşul pînă la a 4-a şină de jos a secţiunii mari a lui cu un şort de protecţie din tablă (neagră sau zincată) aşa cum se vede în figura nr. 1. In figura nr. 2 prezentăm şi o secţiune orizontală a unui coş căruia i s-a aplicat un şort de protecţie pentru a veni astfel în sprijinul muncitorilor din centrele horticole cărora le recomandăm să folosească această adaptare.

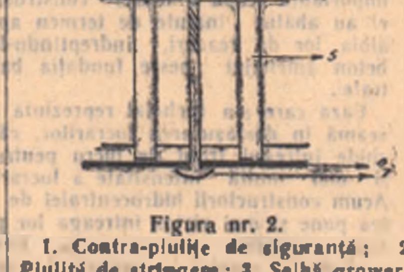

Figura nr. 2.

1. Contra-piuliţe de siguranţă; 2. Piuliţă de strîngere; 3. Şaibă grower; 4. Placă tip bridă; 5. Şinele; 6. Şorţ de protecţie de tablă; 7. Calota şurubului.

Ing. PETRE GHENOVICI

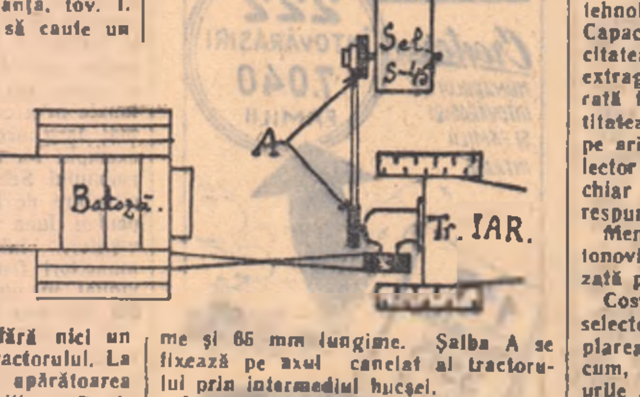
O importantă inovaţie pentru muncile de vară

O batoză şi un selector cuplate la acelaşi tractor

Se ştie că la treierat nu este folosită întreaga capacitate de lucru a tractorului, atunci cînd acesta acţionează numai batoza. Pe de altă parte, înaintea însămînţărilor de toamnă, selectoarele sînt acţionate tot de tractoare, folosindu-se astfel o parte şi mai mică din forţa tractorului şi blocînd cîte un tractor pentru fiecare selector, în plină campanie de pregătire a arăturilor pentru însămînţările de toamnă.

Toate aceste neajunsuri i-au făcut pe mecanicii inovatori de la S.M.T. Ţăndărei, regiunea Constanţa, tov. I. Antonovici şi Gh. Natu, să caute un procedeu prin care odată cu treieratul să se execute şi selectatul seminţelor, chiar pe arie. Ei au cuplat în acest scop pe lîngă batoză şi un selector la tractorul respectiv.

Cuplarea selectorului cu batoza, la acelaşi tractor, se face fără nici un fel de modificări aduse tractorului. La tractorul I.A.R. se scoate apărătoarea axului de antrenare auxiliar. De la selector se scot de pe axul vîntului cele două şaibe gemene şi şaiba mare de antrenare A. Şaibele gemene se montează la locul lor, iar şaiba mare de antrenare A, scoasă de pe selector, se montează pe axul de antrenare auxiliară a tractorului. In vederea montării pe tractor a şaibei mari se confecţionează la strung o bucşă de 60 mm lungime, 40 mm în diametru la exterior şi 35 mm la interior. Din bucşă se scoate bomfaierul, pe toată lungimea, o porţiune de 9 mm lăţime pentru pană. Se confecţionează şi o pană de 9x10 mm grosime şi 65 mm lungime. Şaiba A se fixează pe axul canelat al tractorului prin intermediul bucşei.

La arie, după ce se trage tractorul la linie faţă de batoză şi se pune cureaua, se aduce selectorul şi se aşează în aşa fel faţă de tractor (vezi schiţa) încît curelele de antrenare să formeze un unghi de 90 grade. Se demontează capota roţii din stînga tractorului. Se pune cureaua de transmisie (folosindu-se o curea de 80 mm lăţime, cusută).

Curelele de transmisie ale selectorului se acoperă cu un paravan de scîndură, care serveşte şi ca treaptă pentru uşurarea urcării sacilor aduşi de la batoză la selector.

Selectorul astfel amplasat este instalat în afara spaţiului necesar batozei şi nu împiedică cu nimic procesul tehnologic al treieratului propriu-zis. Capacitatea selectorului faţă de capacitatea batozei este suficientă pentru a extrage din întreaga cantitate treierată fondul de seminţe necesar. Cantitatea mare de grîu de care dispunem pe arie ne permite să extragem la selector „elita", prin înlăturarea a 40 şi chiar 50 la sută din boabele necorespunzătoare ca formă şi greutate.

Menţionăm că inovaţia tov. I. Antonovici şi Gh. Natu a fost generalizată pe întreaga ţară.

Costul unei bucşe necesare cuplării selectorului nu depăşeşte 5 lei. Cuplarea poate fi şi trebuie realizată acum, din timp, de către toate S.M.T.-urile şi gospodăriile de stat din ţară, aducînd mari economii şi asigurînd o sămînţă de cea mai bună calitate direct de pe arie.

I. LESEANU

Satira

La G.A.S. Hălăuceşti, regiunea Iaşi, furajarea porcilor şi a altor animale lasă mult de dorit

„Părerea lui Ghiţulaş"

Cică într-o zi un porc
Un godac de rasă York,
Căuta-ntr-o troacă mare,
Guiţînd, ceva mîncare.
Căuta însă-n zadar.
N-a găsit un boţ măcar.
Grohăind cu rîtu-n sus,
Porcul amărît a spus:
— Văd că nu-i nici o scofală
Troaca mare, dacă-i goală.
Eu aş zice, la o-adică,
Să-mi aducă una mică

Cît o strachină, colea
Dar cu urulală-n ea.
Ca doar eu din troaca plină
Dau şi carne şi slănină.
Şi-a mai zis godacul York·
— Iată, cît îs eu de porc,
N-aş îngădui nici cînd
Să rămîie-un om flămînd.
De-ala am să şi rostesc
O-ntrebare cam gingaşă;
Cînd eu flămînzind slăbesc,
Oare cine se îngraşă?...

A. MUŞAT

O METODĂ NOUĂ

Ştiam pînă acum că pentru a feri plantele prăşitoare de buruieni, aceste culturi trebuie prăşite la timp. Simplu, nu? Aşa am apucat din moşi-strămoşi. Aşa ştiam că e bine. Dar vai, cît de neştiutori eram! Cît de mult rămăseserăm în urmă! Ne complăceam să facem treaba asta după metodele moştenite din bătrîni şi nu ştiam că a apărut pe lume o nouă metodă de întreţinere a culturilor. O metodă nouă! Ce metodă? — veţi întreba. Mai este oare nevoie să intrăm în amănunte? Expresia aceasta de „metodă nouă" te face ea însăşi să tresalţi străbătut de un freamăt, să te scuturi de mrejile vechiului care te încătuşau şi să priveşti cu nădejde în viitor...

Vă închipuiţi, aşadar, ce zguduiţi am fost cînd am aflat de apariţia acestei metode de-a dreptul uluitoare de întreţinere a culturilor! Şi noi care pînă mai zilele trecute nici nu ştiam de existenţa ei! O scăpare de neiertat. Vină cu atît mai mare, cu cît noua metodă a fost pusă în aplicare nu cine ştie unde, la celălalt capăt al pămîntului, ci în apropierea noastră, undeva în Europa mai precis — în comuna Onceşti raionul Giurgiu! Autorul acestei ingenioase metode — daţi-ne voie să vi-l prezentăm — este tovarăşul Gheorghe Bădoi, preşedintele sfatului popular al comunei Onceşti.

Conştient de importanţa metodei concepute de d-sa, tov. Bădoi a hotărît s-o pună în aplicare cu toată cinstea cuvenită, nu te miri unde ci pe lotul zootehnic al sfatului popular, lot compus din 4 hectare porumb 6 ha ovăz 2 ha borceag, 4 ha dughie şi 2,5 ha orz.

Şi acum, fiindcă v-am prezentat autorul să vă prezentăm şi metoda. Potrivit informaţiilor pe care le-am cules la faţa locului, tov. Gheorghe Bădoi s-a ocupat de lucrările de întreţinere a culturilor de pe lotul zootehnic în felul următor: mai întîi şi-a luat angajamentul solemn că „va face totul" pentru buna întreţinere a culturilor, apoi a dat dispoziţii agentului agricol Vasile Rizea să aibă el grijă de culturile de pe lotul zootehnic. Şi atîta tot. Simplu, nu? Cel puţin la fel de simplu ca şi metoda învechită a prăşitului. In plus însă metoda tov. Bădoi are avantajul că e o metodă „nouă" şi în afară de aceasta, dacă vechea metodă prevedea cîteva praşile în decursul sezonului, apoi noua metodă se mărgineşte la o singură operaţie efectivă darea dispoziţiilor. Ai dat dispoziţii şi gata! Pe urmă, poţi să te întorci liniştit pe partea cealaltă...

De altfel trebuie să spunem că tov. Bădoi nici nu putea concepe decît numai o metodă de întreţinere a culturilor cît mai simplă, cu un număr de operaţii cît mai redus tocmai pentru a o putea pune cu cît mai multă uşurinţă în aplicare, căci d-sa este un om cu totul copleşit de diferite alte treburi (personale).

Dacă doriţi să ştiţi, ca un amănunt suplimentar ce rezultate a dat pînă acum aplicarea metodei tov. Bădoi, vi le putem împărtăşi, aşa cum le-am constatat de curînd. Iată-le: porumbul, năpădit de buruieni, nici nu se mai cunoaşte că-i porumb; ovăzul s-a făcut galben, din pricină c-a dat muştarul în el; dughia şi borceagul sînt numai pălămidă şi muştar...

Recomandăm pe această cale secţiei agricole a sfatului popular raional Giurgiu să studieze îndeaproape metoda de întreţinere a culturilor aplicată de tov. Gheorghe Bădoi pe lotul zootehnic din Onceşti şi dacă o găseşte bună... s-o popularizeze neîntîrziat, iar dacă cumva n-o găseşte bună... Dacă n-o găseşte bună, nădăjduim că ştie ea secţia agricolă ce are de făcut, aşa că noi nu-i mai dăm nici o recomandare. Îi sugerăm numai ca şi într-un caz şi în altul să ia măsuri urgente.

IGOR BLOCK
(După o corespondenţă de la Traian Barbălată).

EPIGRAMĂ

Unui agronom care lucrează numai prin circulare.

Creşte grîul, nu se lasă.
Creşte ovăzul şi secara.
Şi-ncă n-ai ieşit din casă
Că nu-i gata... circulara.

Şi UMOR

DIN EXPERIENȚA GOSPODĂRIILOR COLECTIVE ȘI ÎNTOVĂRĂȘIRILOR AGRICOLE

Avansuri în bani

Al doilea avans

10 vagoane grîu, 1.840 kg jină, 7 vagoane porumb, 20.000 litri lapte sînt o parte din produsele pe care gospodăria colectivă „Progresul" din Făcăeni, raionul Fetești, le va preda statului pe bază de contract.

Adunarea generală a gospodăriei a hotărît ca o parte însemnată din sumele de bani obținute pe această cale cît și din vînzarea produselor animale și a zarzavaturilor să fie repartizate lunar membrilor în contul zilelor-muncă.

In luna mai, colectiviștii au primit drept avans cîte 5 lei pentru fiecare zi-muncă. Astfel, pentru 87 zile-muncă colectivistul Bucur Vasile a primit 435 lei, colectivistul Gheorghe Enescu pentru 67 zile a primit 335 lei etc.

CONSTANTIN FRÎNCU
corespondent

Cînd cauți, găsești !

S-au frămîntat mult membrii gospodăriei colective din Tamași, raionul Bacău, ca să găsească surse aducătoare de venituri bănești.

Și căutind, au găsit. Pe lîngă celelalte ramuri de producție anexe, ei au hotărît să instaleze în gospodărie un circular pentru tăiat cherestea. Ajutați de tov. Stănilă Sava, directorul S.M.T.-ului din Hemeiuș, colectiviștii au procurat un motor care să acționeze circularul și au pornit la treabă.

In prima lună de funcționare — în luna mai — circularul le-a și adus un venit de 4.000 de lei.

O mare parte din sumele realizate vor fi date membrilor drept avans în contul zilelor muncă efectuate.

ION TANASE
corespondent

Gospodari vrednici

N-au trecut decît două luni de cînd în comuna Sadova, regiunea Craiova, s-a constituit o cooperativă agricolă de producție. În scurtă vreme, atenția cooperatorilor s-a îndreptat către bogăția bălților din jur: stuful. Meșteri pricepuți în împletituri din papură, ei au confecționat aproape 10.000 de rogojini și alte asemenea obiecte care, valorificate, le-au adus un venit de 140.000 lei.

M. MATEI
corespondent

Cîți mai mulți bani din grădina de legume

In fiecare an colectiviștii se străduiau să găsească cele mai bune căi pentru sporirea veniturilor gospodăriei ca în acest fel să le revină și lor mai mulți bani la ziua-muncă. Și iată că în adunarea generală de la sfîrșitul anului 1956, cînd au întocmit planul de producție pe anul următor, au găsit și rezolvarea în parte a acestei probleme.

Terenul gospodăriei agricole colective „Grivița Roșie", din raionul Calafat, este destul de fertil, nisipos, cu depuneri aluvionare, cu așezare potrivită dezvoltării grădinii de legume. Pînza freatică a apei se găsește numai la un metru și jumătate adîncime, deci tocmai bună pentru a fi aplicată cu ușurință irigația. Orașul Calafat — piața pentru desfacerea legumelor și a zarzavaturilor — este în apropiere. Existența acestor condiții prielnice grădinăritului i-a făcut pe unii tovarăși ca Împușcătoi Alexandru, Costea Busu și Pîrvulescu Maria să propună adunării generale mărirea suprafeței cultivată cu legume, de la 2 la 13 ha. Propunerea a fost primită cu însuflețire.

Și oamenii au pornit la treabă. Grădinari iscusiți aveau. Măroiu Vasile, de pildă, un om la vreo 55 de ani, a lucrat de mic copil la grădină. Colectiviștii l-au ales brigadier. Măroiu a făcut mai întîi un plan de muncă și apoi s-a ocupat de aprovizionarea grădinii cu toate cele necesare. Pe urmă a împărțit cei 20 de oameni ai brigăzii legumicole pe echipe, care și-au început cu însuflețire munca. Astăzi, dacă cutreieri comunele Poiana Mare, Desa, Seaca sau altele din raionul Calafat și întrebi cine are grădina cea mai bună, răspunsul va fi același: colectiviștii de la „Grivița Roșie". Și într-adevăr așa e. Ei au scos primii pe piață legume și zarzavaturi proaspete. Ei aplică întocmai regulile agrotehnice, smulgînd astfel pămîntului roade sporite. Ba, mai mult. Pentru a-și face venituri bănești în tot cursul anului agricol, ei au luptat să scoată două recolte de legume și zarzavaturi pe an. In acest scop, din cele 13 ha de grădină aproape 4 ha sînt cultivate cu legume și zarzavaturi timpurii ca: varză, roșii timpurii, cartofi, castraveți etc. Culturile în momentul de față arată bine și urmează ca peste cîteva zile cartofii noi, varza timpurie, castraveții și roșiile să pornească spre piața orașului. Din estimările făcute la aceste culturi se prevăd producții bune ce vor aduce un venit de peste 100.000 lei. Numai de pe suprafața de 1,50 ha cu cartofi, socotind că se vor recolta cel puțin 6.500 kg la hectar, venitul gospodăriei va fi de peste 30.000 lei, iar la castraveți — cultură forțată — peste 12.000 lei.

Pentru o folosire cît mai productivă a terenului, pe lîngă faptul că obțin două recolte succesive pe an, legumicultorii din gospodăria colectivă „Grivița Roșie" folosesc cu multă pricepere metoda culturilor intercalate. De pildă, printre rîndurile de castraveți au pus fasole pentru păsăi; printre ardei, conopidă; varza timpurie cu ardei gras, morcovi cu vinete, etc. Paralel cu munca de întreținere și îngrijire a culturilor de legume tîrzii ei fac pregătiri pentru recoltarea culturilor timpurii și pentru cea de a doua recoltă din acest an. Astfel pe suprafețele de unde au fost recoltate spanacul, salata, ceapa etc. s-a trecut la pregătirea terenului și îngrășarea lui, în vederea plantării cu legume și zarzavaturi tîrzii ca: varză de toamnă, roșii, ardei, praz, ridichi de toamnă etc. In acest fel în 1957 grădina de legume va aduce un venit de peste 400.000 lei.

— In anul viitor vom mări suprafața de grădină pînă la 40 ha, iar pentru a avea trufandale vom începe de pe acum construirea unei sere — spunea brigadierul Măroiu Vasile.

Fără îndoială că adunarea generală va vota pentru mărirea suprafeței destinată grădinei. Legumicultura a devenit o ocupație bănoasă pentru colectiviștii de la „Grivița Roșie". In acest an ei au primit două avansuri bănești, revenind fiecărui colectivist cîte 4 lei la ziua-muncă. Viitorul le rezervă cîștiguri și mai mari.

Ing. C. DAVID

Stupina colectivei din Săveni

Cei 92 de stupi ai colectivei au adus pînă acum gospodăriei un venit de peste 110.000 lei. Stuparul C. Aciubotariței și ajutoarele sale Gh. Pancu și Radu H. sînt permanent preocupați pentru a obține printr-o mai bună îngrijire a stupilor o producție mare de miere. Anul trecut producția de miere a fost de 2.387 kg. Anul acesta, datorită creării unor condiții mai favorabile de hrană albinelor, producția va fi cu mult mai mare.

Veniți cu noi în Dobrogea

Scrisoare deschisă către absolvenții Institutelor Agronomice

Bănuim, dragi colegi din Institutele Agronomice, cu cîtă nerăbdare așteptați să vă vedeți în fața comisiilor de repartizare. E firesc. Fiecare absolvent e nerăbdător să afle cît mai repede spre care regiune va porni, ca proaspăt inginer, să-și pună în valoare cunoștințele pe care și le-a însușit în facultate.

Pentru noi problema se prezintă simplu. Am ales. Vom merge să lucrăm în Dobrogea. Sîntem convinși că nu greșim. Acolo vom putea înfăptui tot ce-am visat în cursul anilor de studiu.

Poate că se va găsi ici-colo vreun coleg care să spună: „mi se pare că v-ați cam pripit. In Dobrogea e greu. Căldura, praf, pustietate". Nu e chiar așa. Dar chiar așa să fie, tot ne-am duce. Nu ne speriem noi prea ușor. Cu cît e lupta mai grea, cu atît victoria e mai frumoasă. Oare în ținuturile nedesțelenite, nelocuite din Kazahstan, Siberia și alte regiuni îndepărtate o fi fost ușor? A fost incomparabil mai greu. Și totuși mii de tineri sovietici au plecat să le desțelenească. Și-apoi să ne ierte cei care se sperie de greutăți, dar noi cînd ne-am înscris în Institutul agronomic am știut că regulile agrotehnice n-au aplicare pe asfalt, în București, ori prin birouri, ci afară, pe teren, la țară. Iar acolo e firesc să fie arșiță și vînt, noroi și praf.

Dobrogea de azi e alta decît cea de ieri. Constanța este regiunea cea mai avansată în privința cooperativizării. Tulcea este singurul raion în care mai găsești sector particular. Dar și raionul Tulcea se îndreaptă cu pași mari și siguri către cooperativizare. A și trecut de 66 de procente. Or, se știe cît de bine se împacă agrotehnica cu spațiile largi și cu tarlalele întinse. Cît privește sforicelele înguste de pămînt, fîșiile înghesuite între haturi — cu ele agrotehnica nu duce casă bună.

Altceva. La cooperativizarea regiunii s-a muncit. A fost o luptă mare. Au participat la luptă mii și mii de oameni. Au învins. Dar asta încă nu e totul. Ca să poți simți din plin foloasele victoriei, se cere s-o consolidezi. Altminteri, în zadar te-ai străduit. Victoria din Dobrogea se cere întărită prin consolidarea unităților agricole, prin dezvoltarea lor neîncetată. Cine vreți s-o facă dacă tocmai noi ne-am da înlături?

Mai e ceva. In Dobrogea sînt oameni harnici, săritori și gospodari. Acolo unde au avut conducere și îndrumare bună, au făcut minuni. Exemplul colectivei din comuna Straja este grăitor. Cam pînă prin 1953, cînd n-avea inginerul ei, era codașă pe raion. Acum e printre primele pe regiune. Explicația? Prezența inginerului Constantinescu Eugen, preocuparea lui de zi cu zi pentru producție a dat putință hărniciei oamenilor să rodească îndoit.

Cît despre pămînt — e nesfîrșit. Cît vezi cu ochii. Sînt gospodării cu cîte 2.000 hectare. Ce le mai lipsește ca să se dezvolte, să se întărească? Inginer și îndrumare tehnică. Pe raza S.M.T.-ului Independența sînt vreo 11 colective. Numai 2 dintre ele au azi inginer. Și tocmai ele sînt și cele mai puternice. E de mirare că Direcția agricolă regională din Constanța a primit în ultimele luni sumedenie de cereri de la celelalte 9, care roagă regiunea insistent să le repartizeze și lor ingineri?

Dar să întoarcem chestiunea și pe altă față. Știți ce avantaje are inginerul unei colective cu 1.000 sau cu 2.000 de hectare? Vă spunem noi. Gospodăria colectivă din Comana are peste 2.000 de hectare. Nicolae Hudițeanu, președintele gospodăriei are 1.000 zile-muncă. Cînd prin activitatea sa inginerul contribuie la îndeplinirea planului de producție al gospodăriei, lui i se acordă, din zilele-muncă atribuite președintelui, 25 la sută. Adică, în cazul nostru, 250. La o valoare mare a zilei-muncă, așa cum va fi anul acesta, mai în toate gospodăriile, inginerii colectivelor vor primi, în afară de salariu, însemnate sume de bani. Și unde pui că cea mai mare parte a gospodăriilor din Dobrogea au suprafețe care trec cu mult de mia de hectare, ba ajung și 2.000.

Noi sîntem hotărîți. Ne ducem să lucrăm în Dobrogea. Vă îndemnăm, iubiți colegi, să ne urmați exemplul. Nu va fi ușoară munca. Dar ce mîndri vom privi în jurul nostru mai tîrziu, cînd Dobrogea va deveni o regiune ale cărei colective vor fi toate multimilionare! Cu ce satisfacție va spune fiecare dintre noi atunci: „Știți, eu sînt inginerul unei colective din Constanța".

G. TAICAN,
G. FRÎNCULESCU
și G. DAVID
absolvenți ai Institutului Agronomic „N. Bălcescu" din București

O răsplată binemeritată

Analizînd rezultatele obținute pe trimestrul I al acestui an în agricultura și silvicultura Regiunii Autonome Maghiare, Comitetul sindical regional al muncitorilor din agricultură și silvicultură, de comun acord cu Trustul regional Gostat și Direcția silvică, a înmînat zilele trecute, steagurile de fruntașe pe regiune gospodăriilor agricole de stat Band, Reghin și I.F.E.T.-Sovata.

Cu prilejul festivității organizate, unitățile fruntașe și-au împărtășit experiența acumulată și și-au luat o seamă de angajamente privind munca de viitor. Colectivul de muncă de la gospodăria de stat Reghin, de pildă, după ce a arătat prin ce metode a reușit să sporească în sectorul zootehnic al gospodăriei productivitatea muncii cu peste 20 la sută, s-a angajat să realizeze în cinstea zilei de 23 August noi depășiri ale sarcinilor de plan. Conform acestui angajament gospodăria va da peste plan pînă la această dată 32.500 de litri de lapte de vacă, 63.000 de ouă, 3.080 de pui industriali crescuți în baterie etc.

Noi terenuri redate agriculturii

In anii ploioși, pîrîiașul ce trece prin satele Creaca și Lupoaia aduce mari necazuri țăranilor muncitori. Aceasta din cauză că în repetate rînduri apele inundă recoltele și degradează o parte din terenuri, scoțînd din circuitul agricol însemnate suprafețe.

Organele locale ale puterii de stat au hotărît de curînd să pună capăt acestei stări de lucruri. Mobilizați de deputați, în frunte cu președintele sfatului popular comunal, tov. Valentin Mastan, țăranii muncitori au început lucrul pentru îndreptarea cursului pîrîului și ridicarea malurilor în părțile mai joase. Intre 17-23 iunie au participat zilnic la această muncă cîte 120-150 de oameni. Ei au săpat un canal lung de 1.200 m și lat de 4 m, redînd astfel agriculturii sute de hectare de teren.

Comitetul executiv al sfatului popular raional a luat măsuri ca acest canal să fie prelungit pînă la satele Brusturi și Prodănești pe o distanță de circa 9 km. Lucrările se vor termina pînă la 1 septembrie a.c. In felul acesta se vor mai reda agriculturii peste 500 ha teren.

In mod deosebit s-au evidențiat, la săpatul canalului și transportul pămîntului, țăranii muncitori din circumscripția întîia a deputatului Augustin Chiș și din circumscripția a 32-a a deputatului Traian Lungu.

POJAR IACOB
corespondent

Stropesc via pentru a cincea oară

Abia se terminase al patrulea stropit cînd peste viile din Valea Călugărească s-a abătut un nou torent de ploi.

O nouă îngrijorare pentru viticultori. Necesitatea începerii celui de al cincilea stropit era de neînlăturat.

In aceste zile, sute de bărbați, femei și copii mai răsăriți execută diferite lucrări în vii. Unii zoresc legatul lăstarilor de sîrmele spalierului sau de araci. Alții, cu „vermorelele" în spate, pulverizează zeama bordeleză în concentrație de 0,75—1 la sută peste frunzele și ciorchinii de struguri, prevenind astfel un eventual atac de mană. Vasile Năstărescu, Grigore Matache, Ghiudă Mihalache au fost primii care au terminat cel de-al cincilea stropit.

In patru zile, podgorenii cu gospodării individuale din Valea Călugărească au legat și stropit pentru a cincea oară peste 560 ha. de vie, ceea ce înseamnă 95 la sută din suprafața cultivată cu viță de vie.

C. VASIA

In gospodăria agricolă de stat Rupea

Produse zootehnice la un preț de cost cît mai scăzut

Gospodăria agricolă de stat Rupea, regiunea Stalin, se numără printre unitățile agricole cu mari posibilități privind creșterea și dezvoltarea animalelor. Sectorul zootehnic al gospodăriei este format dintr-un mare număr de animale: 490 de taurine, 546 de porcine, 4.800 de ovine, 160 de cabaline, 3.500 de păsări etc.

Analizînd situația realizării planului de producție în sectorul zootehnic al gospodăriei agricole de stat Rupea se constată că animalele sînt destul de productive, ceea ce permite obținerea unor producții sporite de lapte, carne, ouă, lînă etc. In această situație, gospodăria poate să-și îndeplinească și chiar să-și depășească sarcinile anuale de plan. In primul semestru al acestui an, sarcinile de plan au fost depășite la toate produsele și produsii cu 6—10 la sută. In ce privește prețul de cost al produselor și produsilor din sectorul zootehnic, prevederile planului nu au fost realizate. La producția de lapte de vacă, la lapte de oaie și producția de vițel, de pildă, planul deși a fost realizat în proporție de 110 la sută la laptele de vacă și de oaie și de 98 la sută la vițel, prețul de cost a fost depășit cu 100 la sută, 190 la sută, și respectiv 70 la sută.

In gospodăria agricolă de stat Rupea există posibilități pentru sporirea productivității animalelor, care dacă ar fi folosite rațional ar contribui la obținerea unor produși și produse la un preț de cost cu mult mai scăzut. Aceste posibilități nu sînt folosite însă așa cum trebuie. Gospodăria are 1.752 ha de pășune naturală, 817 ha de finețe naturale și 1.600 ha de teren arabil. Pășunile și finețele naturale au o floră formată din graminee și leguminoase, plante cu o valoare nutritivă foarte ridicată. Ele însă nu sînt exploatate rațional. Pășunatul animalelor se face la voia întîmplării, neținîndu-se seama de cantitatea de masă verde. Este știut că cea mai bună repartizare a animalelor pe pășune trebuie să fie de minimum 2—3 unități vită mare la hectar. Or, în gospodăria de stat Rupea, pentru specia bovine s-a repartizat 1,25 de hectare la o unitate vită mare, în special cabaline un hectar la o unitate vită mare, iar la specia ovine un hectar la 1,3 unități vită mare. In felul acesta suprafața de 1.752 de hectare pășune este rău valorificată de animalele existente, al căror efectiv echivalează cu cca 1.630 unități vită mare.

Parcelarea pășunii este făcută după delimitările naturale, neavînd la bază nici un calcul științific. Cît privește îngrijirea și întreținerea pășunii doar ici și colo s-au făcut cîteva defrișări și tăieri de mărăcini, iar în primăvara aceasta o suprafață de numai cca 40 la sută din pășunea naturală a fost grăpată. Nici îngrășarea finețelor și a pășunilor cu îngrășăminte naturale și chimice nu s-a făcut, cu toate că aceasta ar fi dat rezultate excepționale, favorizînd creșterea trifoiului alb, care ar umple golurile pășunii ce se văd acum aproape la fiecare pas. O preocupare foarte slabă se manifestă și pentru îngrășarea prin tîrlire a pășunii.

Proasta îngrijire și întreținere a pășunilor și finețelor a contribuit la obținerea unor producții mici de furaje din care cauză gospodăria a trebuit să cumpere fînul pentru asigurarea balanței furajere necesare la prețuri costisitoare.

La ridicarea prețului de cost al produselor și produsilor zootehnici a mai contribuit și necalificarea cadrelor, în special a celor care lucrează în sectorul taurin. Intreținerea și îngrijirea animalelor nu se face corespunzător. La secția Viscri, bunăoară, 120 de vaci din care 90 mulgătoare sînt ținute în așa-zisa tabără de vară unde nu există nici un fel de adăpost. Din această cauză atunci cînd plouă vacile sînt mulse și ținute sub cerul liber. Și îngrijirea sanitar-veterinară lasă mult de dorit. Efectele îmbolnăvirii în anii trecuți a tineretului ovin de strongiloză și distomatoză se resimt și acum în gospodărie. Din această pricină multe animale au murit micșorîndu-se astfel efectivul, iar cele care au rămas sînt debilitate și dau producții mici.

Puterea productivă a animalelor ar putea fi încă sporită și dacă s-ar face o selecție mai serioasă. In felul acesta efectivul ovin, care are în prezent o producție de lînă cu variații între 1,100 kg și 3,00 kg pe cap de oaie ar fi mai omogen și mai productiv. Totodată, ar trebui acordată o atenție mai mare alimentației din perioada de stabulație, cînd lipsesc concentratele și chiar fibroasele de calitate. Ceva mai mult, trecerea animalelor de la sistemul de stabulație la cel de pășunat nu trebuie să se facă brusc, așa cum se procedează în prezent. De fapt, nici în restul anului alimentația animalelor nu se face rațional, iar regulile și metodele zootehnice nu sînt generalizate și se aplică doar sporadic și neorganizat.

Investițiile făcute în construcții și în mica mecanizare a zootehniei nu și-au atins nici ele scopul, deoarece nu sînt folosite cu maximum de randament. De exemplu, gospodăria posedă un agregat mecanic de tuns oile. Totuși, în acest an întregul efectiv de ovine a fost tuns manual, plătindu-se cîte un leu pentru fiecare kg de lînă tunsă, în timp ce agregatul zace defectat la un centru mecanic de reparații. Prin folosirea tunsului mecanic s-ar fi cheltuit cu 50 la sută mai puțin, iar cantitatea și calitatea lînei ar fi fost cu mult superioară. In ceea ce privește construcțiile zootehnice și mecanizarea lor cu adăpători automate, linie de decovil etc. se poate spune pe bună dreptate că în gospodăria de stat Rupea aceste instalații sînt mai mult ornamentale. Astfel, T.I.F.-ul a făcut amplasarea grajdurilor fără să țină seama că prin apropiere nu există nici o sursă de apă care să asigure debitul necesar. De asemenea, la un grajd de vaci de la secția Viscri sînt făcute bazine de colectare a urinei care fiind rău amplasate nu folosesc la nimic.

Din cele constatate reiese că în gospodăria de stat Rupea s-ar putea obține produse și produși zootehnici de calitate și la un preț de cost cu mult mai scăzut, dacă ar exista o preocupare mai serioasă pentru folosirea judicioasă a mijloacelor locale. In acest scop, conducerea și tehnicienii gospodăriei ar trebui să se îngrijească mai mult de baza furajeră și de selecția animalelor. Nu trebuie neglijată nici mica mecanizare, datorită căreia s-ar reduce o serie de cheltuieli inutile în procesul muncii.

Trustul regional Gostat-Stalin are datoria să îndrumeze și să controleze mai temeinic această gospodărie, sprijinind-o îndeaproape pentru ca în scurt timp ea să devină o unitate agricolă rentabilă.

Ing. P. DACU

DEZMIRIȘTIT SAU ARĂTURĂ?

Anul acesta în Banat este necesară arătura

Prof. dr. C. V. OPREA
de la Institutul Agronomic din Timișoara

Pentru a pune bază trainică recoltei anului viitor, știința agricolă cere ca terenul de pe care au fost ridicate culturile de păioase să fie lucrat fără întîrziere. Cercetările pedologilor și biochimiștilor au arătat că după recoltare se produce imediat în sol un dezechilibru fizic, chimic și mai ales biologic, pricinuit în primul rînd de pierderea apei prin evaporare. O serie de substanțe hrănitoare nu mai pot fi folosite de către plante de cît cu mare greutate, iar activitatea bacteriană se micșorează simțitor, ceea ce poate avea urmări rele asupra producției agricole.

Intensitatea și natura acestor schimbări pot fi însă în mare măsură modificate în folosul plantelor, prin aplicarea celor mai potrivite lucrări ale solului, imediat după recoltare.

Urmărind acest lucru, am analizat dacă este cazul ca anul acesta să se facă în Banat dezmiriștitul terenului sau arătura adîncă (25—30 cm.). Pentru a ne putea da seama care din aceste două lucrări agrotehnice este cea mai indicată, este necesar să cunoaștem mai întîi situația în care se prezintă solul în urma condițiilor climatice de pînă acum.

In cursul lunii mai și în prima decadă a lunii iunie în cîmpia Banatului a plouat abundent. Media precipitațiilor (circa 150 de mm) a depășit aproape cu 50 la sută pe cea căzută în aceeași perioadă de timp în ultimii 25 de ani. De asemenea, caracterul torențial al ploilor a făcut pe de o parte ca în pămînt să se acumuleze o mare cantitate de apă, iar pe de alta a dus la o puternică bătătorire a pămîntului. Solurile argiloase, lăcoviștele, solurile lăcoviștite, solurile brune, brun-roșcate de pădure și podzolurile au la suprafața lor un strat bătătorit gros de 4—5 cm, chiar și acolo unde sînt acoperite de culturi bine dezvoltate (grîu, orz de toamnă, mazăre ș.a.m.d.). Condițiile arătate mai sus au favorizat în același timp și o dezvoltare neobișnuită a buruienilor.

Ținînd seamă de această situație, ca și de faptul că în general în cîmpia Banatului se înregistrează o perioadă de secetă, destul de îndelungată (începînd din cea de a treia decadă a lunii iulie pînă la jumătatea lunii septembrie, prelungită adesea și în octombrie) se pune problema dacă este mai indicat să se facă dezmiriștirea la 4-5 cm. sau arătura adîncă la 25-30 de cm. In această privință, după părerea noastră, cea mai potrivită lucrare a solului este arătura adîncă de 25-30 cm., cu excepția solurilor ușoare nisipoase, cum sînt aluviunile din luncile actuale sau vechi ale rîurilor. Arăturile efectuate în cursul verii se vor grapa.

Nu recomandăm să se dezmiriștească la 4—5 cm, cum se face de obicei, pentru că în felul acesta nu s-ar realiza altceva decît mobilizarea stratului bătătorit de la suprafața solului și s-ar acoperi în parte resturile vegetale rămase după seceriș. Stratul mobilizat de la suprafața solului, amestecat cu resturile vegetale va fi prea afînat și se va usca foarte repede. Acest strat nu va avea o legătură organică cu restul solului, sau va exercita o influență negativă asupra acestuia prin înlesnirea evaporării mai puternice a apei.

La toate acestea se mai adaugă și faptul că executarea în condiții agrotehnice bune a arăturii adînci de toamnă pe un teren dezmiriștit în situația arătată este îndoelnică, mai ales după o perioadă de secetă îndelungată.

De aceea, recomandăm cultivatorilor din Banat să execute îndată după recoltare arătura adîncă la 25—30 cm, fără dezmiriștire. Prin arătura adîncă cu întoarcerea brazdei, stratul bătătorit de la suprafața solului împreună cu cantitatea mare de resturi vegetale este introdus în adîncime. Aici se formează un strat relativ afînat, în care materia organică vegetală prin transformările pe care le suferă creează condiții prielnice pentru dospirea solului.

Din analiza hărții complexelor de soluri existente în Banat *) rezultă că cele mai multe au nevoie de arătură adîncă fără dezmiriștit, așa cum se poate vedea în tabelul alăturat:

Nr. crt.	Denumirea complexelor de soluri	Suprafața ocupată de soluri care necesită arătură adîncă de vară fără dezmiriștit Hectare	Suprafața ocupată de soluri care pot fi dezmiriștite și apoi arate Hectare	Obs.
1	Soluri aluvionare ușoare nisipoase		75.000	
2	Lăcoviști și soluri lăcoviștite	180.000	—	
3	Sărături și soluri sărăturate	16.000	—	Arătura se va face pînă la adîncimea stratului cu concentrație mare de săruri
4	Cernoziomuri	220.000	—	
5	Soluri brune, brun roșcate de pădure și podzoluri	215.000	—	
6	Alte soluri	90.000	—	

*) Cifrele din tabel sînt calculate potrivit hărții schematice a solurilor din vestul R.P.R., întocmită de prof. C. V. Oprea și colaboratorii.

Din aceste suprafețe vor trebui arate circa 300.000 de hectare. Dacă astfel stau lucrurile, se pune întrebarea firească: Există forțe și mijloace suficiente pentru executarea arăturilor?

In această privință trebuie arătat că atît gospodăriile agricole de stat din Banat cît și S.M.T.-urile au fost dotate cu un însemnat număr de mașini și unelte, cu care pot face față situației noi create de condițiile specifice anului acesta. Vor trebui însă luate măsuri din vreme, astfel ca arăturile adînci de vară să fie executate imediat după recoltare în condițiile prielnice pe care le oferă umiditatea mai ridicată a solului.

In felul acesta se va asigura o bună pregătire a terenului în vederea însămînțării cerealelor de toamnă. Terenurile arate adînc după recoltare (25—30 de cm) pot fi pregătite pentru însămînțarea culturilor de toamnă chiar numai printr-o lucrare cu polidiscul, sau cultivatorul urmat de grapă.

Prin executarea arăturilor adînci de vară fără dezmiriștire se va realiza nu numai o lucrare de calitate, care să asigure o producție sporită, ci și o economie însemnată de forțe de muncă.

Din Uniunea Sovietică

Expoziția Agricolă Unională în cifre

Teritoriul Expozițiilor unionale agricolă și industrială din Moscova ocupă o suprafață de 207 hectare. Pe acest teritoriu s-au amenajat peste 300 de pavilioane și diferite alte construcții, printre care pavilionul principal, 15 pavilioane ale republicilor unionale, 12 pavilioane ale republicilor autonome și 14 pavilioane pe ramuri de producție.

Intreg teritoriul Expoziției se împarte în 6 sectoare. Centrul Expoziției Agricole Unionale, cu cele 29 de pavilioane ale sale, ocupă o suprafață de 66 hectare, sectorul culturii plantelor — 44 de hectare, sectorul creșterii animalelor, cu cele 27 de pavilioane și 49 de construcții — 50 de hectare, construcțiile satului colhoznic — 12,5 hectare, pavilioanele industriale și altele — 17 hectare, zona de odihnă — aproape 20 de hectare.

Plantațiile decorative ale Expoziției ocupă o suprafață de 161 hectare. Pe acest teren cresc peste 55.000 de pomi, printre care aproape 7.000 de pomi fructiferi, peste o jumătate de milion de arbuști, 63.000 de puieți, peste 50.000 de trandafiri, 600.000 de flori perene și 5 milioane de flori anuale.

Semănăturile de la Expoziția Agricola Unională ocupă peste 25 de hectare. In acest an se cultiva aici 65 de soiuri de griu de toamnă, raionate în diferite zone ale Uniunii Sovietice, și o mare varietate de griu de primăvară, mei, hrișcă și porumb. Un loc deosebit ocupă semănăturile de porumb hibrid. Se cultiva, de asemenea, culturi tehnice, furajere, legumicole și felurite soiuri de cartofi.

La Expoziția Agricolă Unională este prezentată în acest an practica colhozurilor și sovhozurilor fruntașe în introducerea și asimilarea asolamentelor. Vizitatorii Expoziției pot vedea aici cum se aplică asolamentele în colhozurile „Borej" din regiunea Moscova, „Ilici" din regiunea Kalinin etc.

La Expoziție se demonstrează pe scară largă, noile metode de lucrare a pămîntului și de însămînțare, elaborate de savantul colhoznic T. S. Malțev. Dîndu-se ca exemplu colhozul „Secera și ciocanul" din regiunea Kustanai, se arată cum se lucrează ogoarele după sistemul lui Malțev în condițiile Kazahstanului.

In sectorul S.M.T.-urilor s-a amenajat un perimetru radioficat unde sînt prezentate cele mai interesante mașini agricole în funcțiune — tractoare, combine cerealiere etc. Tot aici este prezentat un sistem complet de mașini pentru lucrat pămîntul după metoda lui T. S. Malțev.

Pentru participanții și vizitatorii Expoziției Agricole Unionale se vor prezenta la lectoratele și în pavilioanele Expoziției peste 750 de conferințe și referate, susținute de cei mai de seamă oameni de știință din țară, fruntași ai producției colhoznice și ai sovhozurilor, specialiști agricoli, conducători de colhozuri, S.M.T.-uri și sovhozuri.

In acest an vizitatorii Expoziției pot vizita 62 dintre cele mai bune gospodării din apropiere de Moscova, participante la Expoziția Agricolă Unională. Zilnic se fac excursii în colhozurile „Vladimir Ilici" din raionul Lenin, „Hrușciov" din raionul Mitișci, — la S.M.T. Mojaiskaia, Cehovskaia și la alte unități agricole fruntașe.

Pentru ce luptă Uniunea Sovietică împotriva exploziilor atomice experimentale?

Pe marginea discursului lui V. A. Zorin, reprezentantul sovietic în subcomitetul comisiei O. N. U. pentru dezarmare

Este adînc cunoscută lupta pe care o duce Uniunea Sovietică pentru interzicerea experiențelor atomice. Zi de zi paginile ziarelor ne aduc vești despre noi și noi propuneri, proteste și dîrze atitudini ale guvernului sovietic, pentru ca pericolul exploziilor bombelor atomice să înceteze.

Declarația lui V. A. Zorin, reprezentantul sovietic în subcomitetul Comisiei O.N.U. pentru dezarmare din 25 iunie a.c. este deosebit de grăitoare.

„Problema încetării experiențelor a devenit cea mai acută problemă a zilei și rezolvarea ei este cerută de majoritatea covîrșitoare a țărilor și popoarelor" — a spus V. A. Zorin.

Poziția de tărăgănare și complicație în rezolvarea problemei încetării experiențelor, adoptată permanent de S.U.A. și guvernele satelite, a fost demascată și combătută cu toată tăria de reprezentantul sovietic.

Atitudinea dubioasă a lui Moch, reprezentantul Franței a reeșit limpede. Declarația lui Moch, că Franța nu se poate lega de nici un acord pentru încetarea experiențelor pe care l-ar încheia Statele Unite, U.R.S.S. și Anglia, pînă ce nu va efectua și ea aceste experiențe — a produs nedumerire.

„In aceste condiții consideră oare Moch — spune mai departe V. A. Zorin — că putem cădea de acord în privința încetării experiențelor cu arma atomică și cu hidrogen numai după ce toate statele își vor procura arma atomică și că abia după aceasta va deveni posibilă adoptarea unei hotărîri cu privire la încetarea experiențelor ?".

In ce constă pericolul?

Iată de unde vine pericolul: o bombă atomică explodează undeva într-un colț al lumii, departe de așezările omenești. Un nor uriaș se înalță în aer cu o viteză de 28 metri pe secundă. La vreo 8 kilometri înălțime, el se desface într-o formă de ciupercă. După o jumătate de oră, ciuperca a ajuns la 20—30 sau 50 de kilometri înălțime. Și acolo, departe, sus, în stratosferă, cum se spune, se risipește.

Pe o rază mare în jurul locului de pe pămînt unde a explodat bomba, nu a fost nici o ființă omenească. Experiențele se fac pe mari întinderi virane. Dar ce se întîmplă cu norul aflat la 50.000 metri deasupra pămîntului ?

Stronțiu 90

Norul este compus din rămășițe radioactive. Printre ele, un element numit de savanți, Stronțiu 90.

Stronțiul își păstrează aproape 20 de ani puterea lui ucigătoare. Intrat în organismul omului, el se lipește — dacă putem spune astfel — de oase — la fel ca și calciul care intră în compoziția oaselor. Odată intrat în corp, Stronțiu 90, emite așa numitele particule Beta, un fel de raze ucigătoare care atacă globulele roșii din sînge și celelalte organe. Moartea celui care a primit Stronțiu 90 în corp este înceată, groaznică și chinuitoare. Individul se stinge din viață în mari dureri.

Particulele fine radioactive, printre care și Stronțiu 90 pot pluti mai mult de 6 luni în aer. Ele contribuie la formarea de alți nori, în aparență obișnuiți. Impinși de curenții aerieni ei plutesc călătorind pe mari distanțe. Apoi, cad pe pămînt sub formă de ploaie, grindină sau zăpadă, după anotimp, departe de locul exploziei și după multe luni. Odată cu ploaia, grindina sau zăpada, cade pe ogoare, în grădini sau pe izlazuri și Stronțiu 90. Și iată că pe morcovii, ceapa ori varza din grădini, pe grînele din lanuri, pe iarba din izlaz, se află Stronțiu 90.

Omul introduce în organism odată cu legumele și elementul radioactiv mai sus pomenit. Păscînd iarba, vaca devine o uzină vie, concentrînd Stronțiul în lapte. Examenele medicale descoperă anevoie Stronțiul 90. în corp. De aceea, e greu a se lua din timp măsuri pentru salvarea celui atins.

Popoarele lumii sînt alături de Uniunea Sovietică

Care mamă, care părinte, care om conștient indiferent din ce țară, de care religie sau convingere politică aparține, nu se bucură de lupta neostenită a guvernului U.R.S.S. pentru încetarea experimentării bombelor atomice, pentru salvarea speciei umane.

Și ceea ce este mai izbitor, mai grăitor, cetățenii de pretutindeni nu se mai mulțumesc să aprobe și să aplaude eforturile Uniunii Sovietice. Ei trec fățiș la luptă — prin petiții, proteste și mitinguri, — solidarizîndu-se cu una dintre cele mai nobile misiuni pe care popoarele sovietice și ale țărilor de democrație populară și le-au luat: salvarea omenirei de flagelul „pestei atomice", care este „marfa" cea mai aducătoare de cîștig a negustorilor de moarte din S.U.A.

„Nu există nici o piedică în calea realizării unui acord cu privire la încetarea experiențelor cu bombe atomice și hidrogen" — a spus V. A. Zorin.

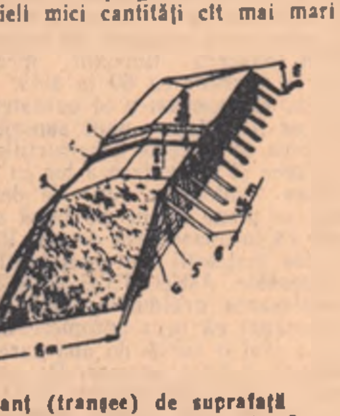
Este ceea ce vor și doresc fierbinte toate popoarele lumii.

ANTON ALEXE

Insilozarea nutrețurilor la suprafață

In Uniunea Sovietică a căpătat, în ultimii ani, o largă aplicare metoda însilozării la suprafață. Acest mijloc de pregătire a silozurilor nu exclude însă însilozarea nutrețurilor în gropi și tranșee, turnuri și semiturnuri tip standard..

Insilozînd la suprafața, avem posibilitatea de a pregăti animalelor cu cheltuieli mici cantități cît mai mari

Șanț (tranșee) de suprafață

1 — strat de pămînt uscat; 2 — lut; 3 — masa de siloz; 4 — scînduri tăiate, groase de 40—45 mm; 5 — pari de lemn de 16 cm grosime; 6 — sprijinitori de lemn de 16 mm.

de nutreț murat. In felul acesta se pot însiloza plantele chiar la locul de producție (cîmp) economisindu-se un număr mare de forțe de lucru care pot fi folosite la celelalte munci de sezon, (întreținere, recoltare etc.).

Din practica colhozurilor și sovhozurilor s-a observat că acolo unde se respectă condițiile de însilozare la suprafață (aeriană) pierderile sînt mai mici decît în gropi, deoarece masa însilozabilă se poate presa mai bine. De asemenea, la transportul nutrețului murat la tranșeele aeriene, munca cheltuită este de trei ori mai mică decît la silozurile în gropi.

Insilozarea nutrețurilor la suprafață este la îndemîna fiecărei gospodării. Ea este simplă, ieftină și economică, cheltuindu-se forțe de muncă și mijloace de transport puține. Pentru construcția silozurilor nu este necesar să se investească bani mulți. Calculele au arătat că prețul de cost al unei tone însilozate la suprafață este de două ori mai mic decît tona de nutreț însilozat în gropi sau în tranșee. Toate acestea au ca rezultat micșorarea prețului de cost al produselor animale.

In colhozurile și sovhozurile din numeroase regiuni și republici ale Uniunii Sovietice se folosesc cu rezultate bune două metode principale de însilozare la suprafață și anume: însilozarea în grămezi și însilozarea în tranșee la suprafață.

Practica a arătat că în comparație cu însilozarea în grămezi, însilozarea la suprafața pămîntului în tranșee este mai avantajoasă deoarece pierderile sînt mai mici. Tranșeele se pot construi din scînduri, cărămizi, plăci de beton, împletituri cu pămînt, gard de nuiele, snopi de coceni, etc. De asemenea, se poate însiloza între două șire de paie sau de fîn.

Colhozul „Jdanov" din raionul Kosețchi, R.S.S. Estonia, însilozează ani de-a rîndul furajele în tranșee aeriene, făcute din scînduri groase de 4—5 cm. Pentru construcția lor se bat în pămînt stîlpi pe două rînduri, la adîncimea de 1 metru. Distanța între stîlpi este de 1,5 metri. Pentru ca stîlpii să reziste apăsării masei însilozate și presate, ei se întăresc, punîndu-se proptele în partea dinafara lor. Pe stîlpi se bat scînduri apropiate una de alta. Distanța dintre pereți este de 8 metri. Mărimea tranșeelor poate fi diferită depinzînd de cantitatea ce vrem s-o însilozăm. Cel mai bine este să se construiască pereții, lungi de 20—25 m cu înălțimea de 2—5 metri și lățimea de 5 pînă la 7 metri. Pereții pot fi construiți din lăstunoaie, iar parii se vor fixa pe grinzi. In partea interioară, pereții trebuiesc căptușiți cu carton gudronat pentru a nu pătrunde aerul. In sovhozul „Stalin", ținutul Krasnodar, pereții tranșeelor se fac din garduri de nuiele împletite. Gardul se spoiește cu glină.

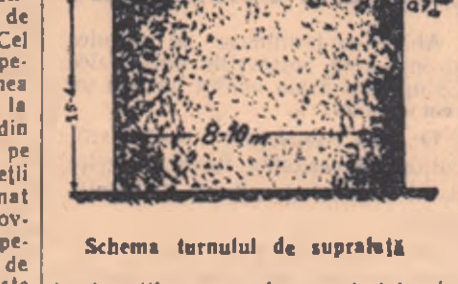
O mare atenție trebuie să se dea presatului masei însilozate, care se poate face cu tractoarele, autocamioanele și chiar cu animalele. După ce s-au umplut, tranșeele se acoperă cu un strat de pămînt, gros de 25—30 cm.

Tranșeele aeriene au însă neajunsul că nu se pot astupa bine la capete. Aceasta însă se poate înlătura prin astuparea capetelor cu un strat de paie gros de 2 pînă la 2,5 m, care nu dă posibilitate aerului să pătrundă în interiorul tranșeei.

Dacă gospodăriei îi lipsesc materialele de construcție necesare executării pereților laterali ai tranșeelor, însilozarea poate fi făcută între două șire de paie, așezate la o distanță de 3—5 m între ele. Așa de exemplu, în gospodăria institutului pentru mecanizarea și electrificarea agriculturii, pe suprafața stabilită pentru însilozare s-au făcut 2 șire de paie la o distanță de 5 metri una de alta. Intre ele a fost pus porumbul recoltat cu combina în stadiul de coacere lapte ceară. Masa de siloz a fost presată cu tractorul. Porumbul a fost așezat pînă la o înălțime de 2,5 metri. După aceasta în partea de sus și la capete a fost acoperit cu un strat de paie de doi metri grosime.

In afară de metodele mai sus amintite, mai multe colhozuri și sovhozuri printre care și sovhozul „Polonia" regiunea Pscov, folosesc așa numitul siloz sub formă de turn.

Tehnica însilozării este următoarea: pe suprafața fixată se trasează pe pămînt un cerc cu diametru de 8—10 metri. Pe această suprafață se transportă apoi masa verde. Pe partea din interiorul cercului, pe o grosime de un metru, se așează iarba netocată,

Schema turnului de suprafață

iar în mijloc se umple cu nutreț tocat. Silozul se presează cu boii. Turnul se ridică pînă la înălțimea de 3,5 metri. Acest mijloc de însilozare se folosește foarte bine la gospodăriile care au mașini de tocat și aruncă masa verde la înălțimea de 3,5 metri. Turnul este acoperit cu un strat de pămînt gros de 20—25 cm.

Avîndu-se în vedere cele arătate se recomandă gospodăriilor agricole de stat și colective, cooperativelor de producție și întovărășirilor, care au posibilități, să folosească aceste metode pentru însilozarea unor cantități cît mai mari de nutrețuri.

Notă: Politica „distrugerii totale"

Instaurat prin forță armată, guvernul Batista nu a fost niciodată recunoscut de populația Cubei.

— „Nu-i nimic și-a spus micul dictator cuban — dacă voi nu mă vreți, eu vă vreau". Și în întreaga țară a început o cruntă teroare, care durează de ani de zile.

In același timp însă, a crescut și mișcarea de rezistență a poporului, cuprinzînd în prezent fiecare sat și fiecare oraș din Cuba. Poliția, siguranța, armata și jandarmeria, nu sînt în stare să împiedice aruncarea podurilor și trenurilor în aer și distrugerea bunurilor aparținînd simpatizanților lui Batista. In frunte cu Fidelio Castro, partizanii din mișcarea de rezistență dau lovituri nimicitoare regimului dictatorial al lui Batista.

Impotriva partizanilor, dictatorul cuban aruncă unități militare selecționate, instruite de instructori americani și înzestrate cu armament provenind din aceeași sursă. Lozinca sub care se duce lupta împotriva partizanilor este aceea a „distrugerii totale" și a fost lansată chiar de Batista. Ce se înțelege prin această distrugere totală o spune un cunoscut scriitor american Carlton Bils, specialist în problemele Americii Latine, într-un articol apărut de curînd în revista „Nation":

„Asasinatele comise de militari și poliție — scrie Bils, — incendierea plantațiilor de trestie de zahăr, închisorile pline cu deținuți torturați, lagărele de concentrare — iată care este adevărata situație din Cuba".

Dar îngrozitorul tablou zugrăvit de scriitorul american nu este complet. La el s-ar putea adăuga spînzurarea de către autorități a miilor de țărani din regiunea Sierra-Maestra, izgonirea cu forța a bărbaților, femeilor, bătrînilor, copiilor și femeilor gravide din așezările lor. Oamenii își părăsesc în voia soartei vitele, casele, recolta, pribegesc pe drumuri. Cei care nu pleacă, cît și cei aflați pe șosele, sînt supuși unui bombardament crîncen și la întîmplare.

După cum se vede, mercenarii lui Batista aplică întocmai deviza distrugerii totale lansată de stăpînul lor. Numai că, înfruntînd curajos valul de teroare, mișcarea de rezistență cuprinde ca o vîlvătaie întreaga Cubă. Și nu este departe ziua cînd dictatorul cuban va trebui să dea socoteală în fața poporului de toate fărădelegile sale.

S. L.

Munca cu oamenii — chezășia succesului

(urmare din pag. I-a)

te. In foarte multe sate printre care Sintămăria-Orlea, Purcăreți, Cacovița, Ludoș și altele nu s-a ținut de luni de zile nici o conferință despre transformarea socialistă a agriculturii.

Puterea exemplului

Impreună cu tovarășul Petre Chioreanu, instructor principal în secția agricolă regională, am privit harta regiunii Hunedoara. Constatările au fost deosebit de interesante. Nu există sat cu gospodărie colectivă sau întovărășire agricolă bine dezvoltată care să nu fi influențat satele din împrejurimi. Exemplul colectiviștilor și întovărășiților a fost urmat de mii de țărani. Recoltele obținute de colectiviștii din Ungureni i-a convins pe întovărășiții din Drașov că munca în colectivă e și mai avantajoasă decît în întovărășire. Gospodăria colectivă din Pricaz este considerată pe drept cuvînt un colectiv de agitatori. La fel cea din Daia Romînă.

Din păcate, sînt unele gospodării colective și întovărășiri care, prin munca lor, nu contribuie la grăbirea transformării socialiste a agriculturii. Anul trecut la gospodăria colectivă din Beriu, datorită lipsei de îndrumare și control din partea organelor raionale, s-au săvîrșit unele abuzuri și ilegalități din partea conducerii gospodăriei, fapt care a nemulțumit profund pe colectiviști. Slăbirea muncii a dus, cum era și de așteptat, la obținerea unor producții mici și la venituri scăzute. Această stare de lucruri, nefiind curmată la timp, a influențat în rău și munca din gospodăria vecină — cea din Mărtinești.

Din aceste exemple se desprinde necesitatea de a se da un puternic sprijin organizatoric și agrotehnic unităților existente pentru continua lor întărire. Trebuie aspru criticată atitudinea acelor ingineri și tehnicieni care nu se deplasează luni de zile în unitățile agricole de care răspund. Nu trebuie trecută cu vederea nepăsarea pe care a dovedit-o ing. I. Cismaș, care în această primăvară, vreme de 3 luni de zile n-a trecut nici măcar odată pe la gospodăria colectivă din Rapoltu.

Organele agricole trebuie să dea o mult mai mare atenție și altei probleme legate de întărirea întovărășirilor agricole. Este cu totul anormală situația în care mulți întovărășiți proprietari a 3—5 ha. de pămînt lucrează în comun numai 25—70 de ari. Aceasta face ca ei să-și îndrepte atenția în primul rînd spre terenul neadus în întovărășire, considerînd munca în comun ca ceva auxiliar. Cu aceștia trebuie desfășurată o răbdătoare muncă de convingere că este în propriul lor interes să aducă în întovărășire tot terenul pe care-l posedă. Multă atenție trebuie dată formării fondului obștesc al întovărășirilor. Foarte bine au procedat întovărășiții din Hațeg care au hotărît să aloce la fondul de bază sumele obținute din vînzarea porumbului și trifoiului ce-l vor obține pe suprafața de 2,74 ha și a cîte 10 kg. de griu și porumb obținut de pe fiecare ha însămînțat în întovărășire.

In încheiere aș vrea să mă opresc asupra unei probleme importante privind întărirea gospodăriilor colective. Mai mult de jumătate din numărul gospodăriilor colective din regiune a dat atenția cuvenita dezvoltării fermelor zootehnice, grădinilor de legume și altor ramuri de producție aducătoare de venituri bănești. Aceasta a dat putința gospodăriilor de a repartiza însemnate avansuri bănești. Pe trimestrul I 1957, colectiviștii din Pricaz, Turdaș, Geoagiu și altele au dat avans cîte 10 lei pentru ziua-muncă, cei din Deva, Demsuș, Hărău și altele cîte 7 lei, etc. Un număr însemnat de gospodării, însă, — 24 — n-au putut repartiza pînă acum avansuri bănești. Este de datoria organelor agricole de a le ajuta să se dezvolte multilateral. Numai așa vor putea să repartizeze periodic venituri bănești colectiviștilor.

*

Aceste însemnări nu epuizează nici pe departe numeroasele aspecte ale tranformării socialiste a agriculturii în regiunea Hunedoara. Munca organelor locale poate și trebuie să aibă un rol hotărîtor în formarea unui număr sporit de unități cooperatist-socialiste. Strîngerea recoltei bogate din acest an trebuie să însemne o etapă importantă pe calea dezvoltării sectorului socialist. Țăranii muncitori individuali se vor convinge odată în plus de avantajele muncii în comun.

Timpul probabil pentru zilele de 3, 4 și 5 iulie

Vremea se va menține călduroasă. Cerul devine schimbător. Local vor cădea averse de ploaie însoțite de descărcări electrice, mai ales în apusul țării. Vîntul va sufla slab. Temperatura aerului va fi mai întîi în creștere apoi staționară. Temperaturile minime vor oscila între 10—22° iar maximele 25—38°. Temperatura solului va fi în creștere în toate regiunile țării, iar umezeala solului în scădere, mai ales în stratul de la suprafață.

Un ținut transformat

BORIS COLEV
redactor șef al ziarului „Dobrogeanska Tribuna" — Tolbukin, R.P. Bulgaria

Dobrogea de sud și cea de nord sînt ținuturi ale unui pămînt care nu separă, ci, dimpotrivă, unește popoarele romîn și bulgar care, de veacuri, au trăit în pace și prietenie, ajutîndu-se în zilele de grea încercare istorică. Nu există inimă de bulgar care să nu fie recunoscătoare poporului frate romîn, pentru azilul dat pe timpul robiei turcești emigranților bulgari și luptătorilor revoluționari ca Liuben Caravelov, Vasil Levschi, Hristo Botev și alții.

Se înțelege că această prietenie de veacuri a celor două popoare a fost cîndva — și pentru scurtă vreme — întunecată de șovinismul și încercările războinice ale burgheziei romîne și bulgare, împinse de țările imperialismului apusean. In asemenea momente Dobrogea era mărul discordiei între cele două burghezii lacome și acaparatoare. Cînd însă oamenii muncii din cele două țări, sub conducerea partidelor lor marxist-leniniste, au doborît regimul capitaliștilor și moșierilor, Dobrogea a devenit veriga de unire între popoarele romîn și bulgar, care în rînd cu țările puternicului lagăr socialist, în frunte cu Uniunea Sovietică, construiesc socialismul și apără cauza măreață a păcii.

Regimul democrat-popular din Romînia acordă o deosebită grijă pentru dezvoltarea economică și culturală a Dobrogei, grijă pe care la rîndul el o arată și regimul popular bulgar pentru Dobrogea de sud, care și-a schimbat înfățișarea mai ales ca urmare a hotărîrii din 21 februarie 1951 a Consiliului de Miniștri și a C.C. al Partidului Comunist Bulgar privind transformarea socialistă a agriculturii, irigației și electrificării Dobrogei. Această hotărîre a fost tradusă în acești șase ani într-o minunată realitate, prin munca însuflețită a populației locale. Ea cuprinde următoarele sarcini: să se planteze păduri și perdele de protecție, să se ia măsuri agrotehnice, să se extindă terenurile cultivabile, să fie electrificate satele și alimentate cu apă, să se îmbunătățească și să fie sporite mijloacele materiale și să se construiască de către stat clădirile necesare gospodăriilor agricole colective (graiduri, magazii, locuințe, case culturale etc). Cum în Dobrogea de sud terenurile de cultură sînt expuse secetei, s-a trasat ca sarcină să se planteze 8.263 ha de pădure care să constituie o perdea de protecție a gospodăriilor agricole de stat și celor colective. Pînă la 30 iunie 1956 au fost plantate 7.590 ha pădure de protecție, care se dezvoltă mulțumitor. In afară de asta pe terenurile gospodăriilor agricole colective au fost plantate pînă la aceeași dată 7.931 ha perdele de protecție al căror efect a început să se arate în rezultatele producției agricole. Pînă la sfîrșitul anului 1958 vor fi plantate încă 7.847 ha de pădure.

Țăranii muncitori s-au convins de foloasele lucrării în comun a pămîntului: pînă astăzi s-au înființat peste 400 de cooperative agricole de muncă cu o suprafață de 468.584 ha ceea ce reprezintă 91 la sută din întreg terenul cultivabil. Raioanele Tolbukin, Balcic și General Toșev sînt colectivizate în întregime. Pentru a dezvolta culturile de plante și creșterea vitelor, statul acordă cooperativelor agricole de muncă ajutor agronomic calificat și le aprovizionează cu mașini agricole, semințe selecționate, îngrășăminte chimice și animale de rasă pentru reproducție. Pentru raionul General Toșev a fost creat un Institut experimental lîngă orașul Silistra și un sistem experimental de irigație. In Dobrogea de sud au fost create 27 S.M.T.-uri și 11 gospodării agricole de stat. Optsprezece gospodării agricole colective produc numai semințe selecționate. Astfel, 95 la sută din culturile de floarea-soarelui au fost semănate cu semințe selecționate, 75 la sută din culturile de griu și 70 la sută din cele de orz.

La 9 septembrie 1944 în Dobrogea de sud existau numai 454 de tractoare de 15 C.P., 276 secerători și nici o combaină. In 1956 existau însă 4.877 tractoare, 2.202 combaine și secerători, în general, munca agricolă este mecanizată aici într-o proporție de peste 80 la sută, iar pentru unele munci chiar sută la sută.

Toate aceste mijloace și măsuri au dus la sporirea producției agricole. Pe cînd în perioada 1942—1944, perioadă dintre cele mai îmbelșugate, s-a obținut în medie 1.040 kg la ha griu, 780 porumb, 880 orz, 560 floarea-soarelui, în 1953—1955 producția medie a fost de 1.440 kg de griu la ha, 1.520 la porumb, 1.450 la orz și 1.140 la floarea-soarelui.

Creșterea vitelor era în această regiune cu mult rămasă în urmă. Astăzi, în urma asigurării bazei furajere și a măsurilor zootehnice, s-au obținut succese remarcabile în această privință. Inainte nu existau în această parte sisteme de irigație. Astăzi numai la Batova există un teren irigat de 500 de ha, 900 ha la Sabla și 500 ha la Blatnița. Se irigă de asemenea ținutul Aldemir și Popina. In total este prevăzut să fie irigat un teren de 9.000 ha. Din cele 46 de lacuri prevăzute să fie construite pe lîngă cooperativele agricole au fost realizate 31. Cu apa obținută sînt irigate 446 hectare.

Dorința de veacuri a dobrogenilor de a avea apă potabilă a devenit astăzi realitate. Dacă pînă la 9 septembrie 1944 aveau apă potabilă numai 40 de sate pînă la 1 iunie 1956 numărul satelor a crescut la 194, iar rețeaua de conducte are o lungime de 1.024 km. Au mai fost construite de asemenea 21 stații de pompare și alte instalații necesare unei bune aprovizionări cu apă. Raioanele General Toșev și Balcic sînt în întregime prevăzute cu instalații de apă potabilă. O altă sarcină importantă a fost cea a electrificării satelor. Pînă la 9 septembrie 1944 doar cinci sate erau electrificate. Astăzi numărul lor este de 300. In cele 90 sate radioficate există 20.000 de amplificatoare. Țăranii din Dobrogea de sud au aproximativ 17.000 aparate de radio și sînt deserviți de 61 de cinematografe locale și caravane cinematografice. Pentru transportul în comun al populației există astăzi 20 de linii de autobuze, care fac legătura cu 140 de localități.

Importante sînt și realizările din domeniul învățămîntului, culturii și sănătății publice. Construcțiile agricole au cunoscut o largă dezvoltare fiind realizate pînă acum peste 1.000, dintre care 157 remize pentru mașini agricole, 144 graiduri de vaci, 83 crescătorii de porci, 58 de silozuri și altele. Au fost construite în același timp și 437 clădiri cu 2.030 apartamente, 34 școli, 40 biblioteci, etc.

Astăzi populația dobrogeană, ca rezultat al dezvoltării agriculturii socialiste, are un nivel de trai material și cultural mulțumitor, nivel care continuă să se îmbunătățească mereu. Pînă acum, 20.000 de oameni ai muncii și-au construit case de cărămidă și multe sate și-au schimbat cu totul înfățișarea.

Pentru toate aceste realizări, oamenii muncii din Dobrogea de sud sînt recunoscători Partidului Comunist Bulgar care are ca lege fundamentală în activitatea sa satisfacerea nevoilor poporului, continua dezvoltare și înflorire a țării pe drumul luminos al socialismului.

„Agricultura Nouă", organ al Ministerului Agriculturii și Silviculturii, Apare bisăptămînal. Redacția și Administrația Piața Scînteii Nr. 1 București. Telefon 7.60 10. Tiparul: Combinatul Poligrafic Casa Scînteii „I. V. Stalin"